

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Strabonis Geographicorum [geographicorum] Lib. XVII

Strabo

Basileae, 1539

Liber nonus

urn:nbn:de:bsz:31-67095

liorum, quæ nunc à lacu quinquaginta stad. abest, ea ætate illius ripis incumbebat. Contra uero Ladoni euenit amni, cuius fluentum occluso quondam fonte detinebatur. Coincidentia enim circa Pheneum ima fundi terræ motus uiribus, per quæ cursus illius erat fluminis, moram effecerunt usque ad ipsas fontis uenas in profundum. hunc in modum aliqui proferunt. Eratosthenes autem refert *Auiam* fluuium circa Pheneum campum urbi uicinum stagnare, & subter quædam ingredi foramina, quæ zerethra nominant. Quibus obturatis interdum super campos aquas effundi, apertisq; rursus meatibus unà cōgregatas è campis Ladonem effluentes in Alpheum irrumpere. Vnde & Olympia terra templo circumposita aliquando inundatione demersa fuerit, & lacus ipse contractus decreuit. Erasinum uero circa Stymphalum labentem, cum montem subintret in ora Argiua rursus emergentem apparere. Eam ob causam Iphicratem, cum Stymphalum obsidione circumdedisset, & infecta re frustraretur, descensum occludere conatum, innumeras spongas aduexisse, Iouisq; augurijs reuocatum destitisse. Apud Pheneum sanè Stygis aquæ stant, sic enim uocant letalis aquæ stillicidium, quam sacram hominū facit opinio. De Arcadia tanta dicta sint. Cum uero Polybius à Malea in septentrionē usq; ad Istrum circiter decem stad. millia esse differuerit, Artemidorus hoc ipsum non incongrue dirigit. Nam secundum illum sex millium ac quingentorum contigit esse. Huius rei causa est, quia non breuiter ac præcise longitudinem mensurat, sed quam quispiam imperatorum permeauit. Haud absurdum fortasse fuerit & eos adijcere, qui habitandæ Peloponnesi authores extiterunt, quos retulit Ephorus. Ipsos inquam, qui secundum Heraclidarum reuersionem prædicantur, Corinthi quidem Aleten, Sicyonis Phalcem, Achaia Tifamenum, Elidis Oxylum, Messenæ Cresphonem, Lacedæmonijs Eurysthenem, & Proclum, Argi uero Temenum, litorei uero tractus Ægeum atque Deiphontem.

LIBRI OCTAUI FINIS.

ARGUMENTVM NONI LIBRI.

Nonus liber circa præcipuam Græciæ partem, Athenarumq; laudes uersatur. Ad hæc Bœotiam Thessaliamq; cum ora maritima complectitur.

dem Corinth
 dus est sermo
 dam lineam a
 nis partes pro
 sinistra uero
 & usque ad si
 que deincep
 gurarumq; a
 re oportet, h
 curuum qui
 prædictam h
 à Schœnunte
 Tantum ferè
 interiacet. Pl
 aquilonem q
 maris utrinqu
 autem minus
 Oropum tell
 ce in Oriente
 sum inclinans
 gnita nomini
 na mari utrin
 ficatur, qui præ
 dit interius. I
 ne deriuato p
 mare est exter
 subicitur. H
 mus. Post Cr
 xta mare tran
 ra ab Isthmo
 tis eius partib
 mons incum

STRABONIS

GEOGRAPHICORVM

LIBER NONVS.

BSOLVTA Peloponnesi circuitione, quam primam quidem, cæterum minimam cherronesorum, id est ex penin-
sulis esse diximus, Græciam componentibus, deinceps
adeundæ sunt contiguæ. Fuit autem secunda, ea quidem
quæ Peloponneso Megarenses applicat oram. Tertia ue-
ro quæ præter hanc Atticam assumit atque Bœotiam, &
quandam Phocidis partem, & Locrorum cognomento
Epîcnemidiorum, adeo, ut Crommyonis ager, non qui-
dem Corinthijs, sed Megarensibus attineat. De his igitur in præsentiarum sumen-
dus est sermo. Refert autem Eudoxus, quod si quis mente conciperet rectam quan-
dam lineam à Ceraunijs montibus ad Sunium Atticæ promontorium, in orien-
tis partes protensam, dextra quidē relinqueret Peloponnesum totam ad austrum,
sinistra uero & ad Arcton continuam à Ceraunijs montibus maritimam ripam,
& usque ad sinum Crissæum & oram Megarenses, & Atticam uniuersam, & ea
quæ deinceps sunt. † cum sic & Eudoxo dictum sit, uiro quidem mathematico fi-
gurarumq; atque climatum peritissimo, horumq; locorum scientissimo, intellige-
re oportet, hoc ipsum latus Atticæ ab Sunio usq; Isthmum cum tractu Megarico,
curuum quidem, sed permixtum. In hoc autem spatio ad mediam quodammodo
prædictam lineam, Piræus consistit Athenarum portus & emporium, abest uero
à Schœnunte Isthmi, initio ad stad. ccc. l. Ab Sunio autē stad. xxx. supra ccc.
Tantum ferè interuallum est, quod à Piræo ad fontes, quantum ad Schœnuntem
interiacet. Plus tamen esse stad. x. afferunt. Cum Sunium autem circumflexeris, ad
aquilonem quidem nauigatio est in occasum uergens. Litus autem circumpositi
maris utrinque initio perangustum est, postea in mediterraneam dilatatur. Nihil
autem minus inflexionem ad lunæ figuram accipit, uidelicet curuaturam uersus
Oropum telluris Bœotia, ad pelagus habens. Hoc autem secundum est latus Atti-
cæ in Orientem spectans. Reliquum est latus aquilonare ab Oropio agro ad occa-
sum inclinans, usque ad tractum Megaricum. Montanæ Atticæ plaga, multis in si-
gnita nominibus, Bœotiam disiungit ab Attica. Quocirca (ut superius dixi) Bœo-
tia mari utrinque complexa Isthmos, tertiæ iam dictæ peninsulæ siue Cherronesi ef-
ficatur, qui propinqua Peloponneso loca, & Megaricam ac Atticam comprehen-
dit interius. Ideoq; apud ueteres ἀκτῶν, id est litus appellatam esse constat, & nomi-
ne deriuato pro Actica, Atticam esse nūcupatam, quoniam maxima illius pars ad
mare est extenta & angusta, oblonga uero satis, & porrecta montibus usq; Suniū
subijcitur. Has igitur percurremus maritimas repetentes oras, unde digressi su-
mus. Post Crommyonem igitur Scironides Atticis finibus imminent petra, iux-
ta mare transitū non relinquentes. Super eas autem uia est in Atticam atq; Mega-
ra ab Isthmo ducens. Adeo autē magis ac magis uia petris propinquat, ut in mul-
tis eius partibus præcipitium uiatori minetur, tam excelsus & transitu periculosus
mons incumbit. Hoc in loco Scironis res in monte gestæ, latronumq; & flectētes

* Hoc loco in
Græco codice
lacuna quedā
fuit, ita ut ap-
pareat hic alia
qua deesse.
Eudoxus.
Piræus.
Sunium.

Oropum.

Bœotia.

Acte.
Attica appella-
tio.

Scironides petra.

Sciron latro.

ad terram arbores pinus, fabulis memorantur, quos Theseus obruncauit. Ab hisce locis extremis flantem procellasq̄ cientem saxum Caurum produnt, Athenienses Scironem appellant. Secundum petras illas Scironides Minoa rupes prorumpit in pelagus, Nisæa portum efficiens. Est autem Nisæa Megarensium emporium decem & octo ab urbe stad. absens, duobus utrinq̄ cruribus ad ipsam cōplicatum, quod olim etiam Minoa uocabatur. Hæc olim sanè regionem Iones obtinebant, qui & Atticam, cum nondum ædificata forent Megara. Qua ex re poëta horum proprie locorum nusquam meminit. Verum cunctos Atticam incolentes Athenienses appellat, & hos communi comprehendens nomine Athenienses putat. Sicuti cum in Catalogo dicit,

Attici.
Athenienses.

iliad. β. οἱ δ' ἄρ' ἀθλίως ἔχον ἑυκτίμου πολίθερον.

Athenæ.

Insignemq̄ urbem muris habitabat Athenas.

Megarenses.

Accipiendi sunt ij etiam qui nunc Megarenses dicuntur, ut qui in communem uocati essent militiam. Eius rei documēto illud est, quod antiquis temporibus Atticam & Ioniam & Iadem uocabant. Et ipse poëta dicens,

ionia.

ias. ἦθα δὲ βοιωτὶ ἔσαντες.

iliad. ε.

Hic Bœotij & Iones,

Athenienses inquit. Huius portio & Megarica fuerat ora. Cumq̄ de finibus Peloponneses & Iones sapissime disceptarent, in quibus & Crommyonia continebatur, inter se pepigerunt, ut columnam sisterent in eo, ubi professi conuenerant loco, qui circa Isthmum est. In qua hic inerat titulus, in parte Peloponnesum spectante, hæc Peloponnesus, at non Ioniam. In parte uero Megara spectante, hæc non Peloponnesus est, sed Ioniam. Qui igitur oram descripserunt Atticam, cum multis in rebus discrepent, in eo consentiunt æstimatione digni, quod cum Pandionis regis quatuor essent filij, Ægeus, Lycus, Pallas, & quartus Nisus, & Attica regio quatuor esset in partes diuisa, Niso Megara sorte obuenerunt, qui Nisæam condidit. Philochorus sanè eius principatum ex Isthmo usq̄ Pythium peruenire, scriptis suis prodidit. Andron autem usq̄ Eleusinem, campumq̄ Thriasium. Cæterū alijs de hac quadripartita diuisione uario modo loquentibus, hæc ipsa à Sophocle suscepisse satis est. Apud quem loquitur Ægeus,

Pandionis filij.

Ægeus.

Lycus.

Pallas.

Nisus.

Megara.

Nisæa conditor

ὅτι ὁ πατήρ ἄριστ' ἐμοὶ μὲν ἐπελθεῖν εἰς ἄκτας

τῆς δὲ γῆς πρὸς βῆα νέμας.

τῷ δὲ λυκῷ τῷ ἀντίπλορον κῆπον βοιωτῶν νέμας.

νήσω δὲ τῷ ὄμαλον ἔφαθ' ἄβονα σκέρωνος ἄκτῆς,

τῆς δὲ γῆς τὸ πρὸς νότον

ὁ σκληρὸς οὖτος ἢ γίγαντας ἐκφέρω

ἔλκε πάλλας.

id est,

Pater mihi ut ad huius terræ litora discederem definiuit,

Pro grandiori ætate præmia distribuens,

Lycus autem aduerso ex latere Eubœæ hortum præbuit.

Verum Niso tellurem eximit in Scironis litore.

At Pallas gigantes educans,

Tellurem in austrum spectantem sorte capit

Vir immitis.

Quod igitur Atticæ pars Megaricum solum extiterit, huiusmodi signis utuntur. Post reuersos Heraclidas diuisione ab eis, eorumq̄ comitibus Dorienibus facta

cta

sta, multis ut terram suam amitterent euenit in Atticam confugientibus, è quo-
 rum numero fuit Messeniorum rex Melanthus. Is ab Atheniensibus sponte rex fa-
 ctus est, cum de prostrato singulari à se pugna Bœotiorum rege Xantho uictori-
 am reportasset. Cumq; multis mortalibus referta esset Attica, propter conuentum
 exulum, Heraclidæ irritantibus eos maxime Corinthijs & Messenijs timere cœ-
 perunt. Illis quidem ob locorū uiciniam, his autem, quia per id tempus Melanthi
 filius Codrus Atticæ rex erat, aduersus Atticam hostilem ducunt exercitum.
 Prælio autem uicti, aliam quidem amisere terram, Megaricam uero tenuere, & Me-
 gara urbem incenibus cinxere, hominesq; Dorientes pro Ionibus fecere. Colu-
 mnæ quoque Ionum, & Peloponnesum confinia habentem deleuere. Megaren-
 sium quidem ciuitas multa fortunæ uarietate perfuncta est, tamen in hanc perdu-
 rat ætatem. Habuit & philosophorum studia, quos appellauere Megaricos, qui
 Euclidi Socratis auditori successere. Sicut & Phædonem Eleum, Eleatæ sectæ suc-
 cessores excepere, Socratis & ipsum discipulum. E quibus extitit Pyrrhon. Sic ab
 Menedemo Eretrienfi deriuati sunt Eretrici. Est autem Megarensis ager sicut &
 Atticus asper, minimeq; ferax, cuius partem ampliorem continent montes, quos
 Oneos, id est Asinarijs uocant, dorsum quoddam à petris Scironijs longe in
 Bœotiam Cithæronemque protensum, cæterum mare Nisæum, ab Crissa Alcio-
 nide (sic enim appellatur) separans. Cum à Nisæa in Atticam nauigas quinque per-
 exiguæ procumbunt insulæ. Dehinc Salamis stad. LXX. in longum perrecta, uel,
 ut alij asserunt, LXXX. Habet autem eiusdem nominis urbem. Urbemq; aliam ue-
 rustam uacuamq; in Aeginam obuersam atque austrum, quemadmodum & Ae-
 schylus ait. Ipsa Aegina ad austri iacet flatus. Habet & alteram quæ hodie iacet in
 sinu, ad locum Isthmi faciem gerentem, Atticæ contiguum. Alio apud antiquos
 uocabantur nomine. Nam à quorundam uocabulis Heroum Sciras & Cychria
 dicebatur. Vnde & Minerua Sciras appellatur, & locus alter Atticæ Scira, & *Ἐπι-*
σκιρσις, quondam sacrificandi genus. Et mensis Scirophorion. Inde etiam & Cy-
 chriodes serpens, de quo dicitur ab Hesiodo, ut ab Cychreo sit educatus, dein ab
 Euryclo, quia insulam uastaret fuerit eiectus. Postea ab Cerere ad Eulesinam con-
 fugientem, hospitaliter acceptum, illius factum esse ministrum, nomen etiam ab ar-
 bore Pytia, Pytiusam adeptam. Acacidæ quoque insulam nobilitarunt, cuius ali-
 quando ditionem obtinere, præsertim Ajax ille Telamonius. Accedit quod circa
 insulam istam Græci Xerxem nauali prælio profligarunt, domum timide fugitan-
 tem. Aeginetæ etiam non parua ex hoc certamine gloria communiter potiti sunt,
 & finitimi facti, & memorabilem exhibentes pugnae classem. Eleusina autem flu-
 uius est hodie quidem Bocalia, prius autem Bocarus appellatus. Insulam hoc tem-
 pore possident Athenienses, de qua quondam extitit aduersus Megarenses non
 parua contentio. Fama est Pisistratum, siue ut alij asserunt, Solonem in nauium ca-
 talogo, post uersum illum,

ἄϊας δ' ἐκ σαλαμῖν ἔργη διοκὰ δ' ἐκα νῆας. id est,

Bis fenas Salamine rates agit inclutus Ajax.

Deinceps scriptum hunc inseruisse,

σῆσε δ' ἄγων ἰν' ἀθλωαίω ἰσαυτὸ φάλαγγες.

Stabat agens Actææ ubi confedere phalangens.

Vt teste poëta uteretur, insulam iuris Atheniensium à primordio fuisse. Quod

Z

Melanthus.

Codrus.

Megara.
Columæ con-
finitū euerfio.

Megarici phi-
lofophi.
Euclides.
Phædo Eleus.
Eliaci philoso-
phi.
Pyrrhon.
Menedemus.
Eretrienfes.
Eretrici.
Onei montes.

salamis.

Sciras.
Cychria.
Scira.
Episcirufis.
Scirophorion
mensis.
Cychriodes
serpens.

Xerxis fuga.
Bocalia.
Bocarus.
De Salamine
disceptatio in-
ter Athen. &
Megarenses.
Huius mem-
nit cōtrouersæ
Plutarch. in So-
lone & Vlpia-
nus in orat. De
mosth. πρὶ πρᾶ-
πρὸ βασιλ.
Locus Homeri
in Catalogo.

fanè testimonium Critici nequaquam amplectuntur, cum multa contra illos carmina testimonium afferant. Nam cur Ajax in locatarum nauium statione nouissimus: non autem Atheniensibus adiunctus esse uidetur, sed cum subditis Proteus filio Theffalis, ubi & Aiakis & Protefilai naues consistebant, & Agamemnon in circumeundo exercitu,

*Iliad. d. εὐρὶ γὼρ πεπεωο μενεοδῆα πλῆξιππον
ἔσαοτ' ἀμφὶ δ' ἄβλωαῖοι, μῆσῳρες αὐτῷ.
αὐτὰρ ὄπλισιον εἰσῆκε πολύμητις Ὀδυσσεύς.
παρ δὲ λεφαλλῶν ἀμφὶ σιχθὸν οὐκ ἀλαπαδναί.*

Inde Menesteum Petei prolem inuenit acrem,
Stant & Athenæi prope docti Martis in armis.
Ast iuxta steterat uersutæ mentis Vlyffes,
Atq; Cephallenûm propter mansere phalanges.

Verum ad Aiace & Salaminios rursus, uenit ad Aiaces penes ipsos altero latere Idomeneus, non autem Menesteus. Igitur Athenienses tali apud Homerum uti uidentur testimonio. At Megarenses contra, hunc in modum cecinisse,

*ἄϊας δ' ἐκ Σαλαμῖν' ἄγχι δ' νοκαίδεκα νῆας,
ἔκτε ἀγειρούσης νισαῖης τε τριπόδων τε.*

E Salamine rates Ajax agit atq; Polychna,
Ex ὄβ Aegirussa, Nisæαῖ, Tripodibus ὄβ.

*Tripodes.
Tripodiscium.*

Quæ Megarica loca sunt, è quibus Tripodes, hodie Tripodiscion appellantur, ubi nunc Megarensium forum iacet. Aliqui fanè ex hoc aiunt, quia Poliadiis Mineruæ sacerdos caseum recentem attingere prohibita est, cui externus tantum offerretur, cum ea quidem & Salaminio utatur, externam Atticæ Salaminem aiunt, haud recte. Nam qui ex alijs insulis manifeste uicinis Atticæ uehitur, offertur, cum illi qui huius ritus authores extiterunt omnem qui è Ponto longe aduehitur, externum intellexerint. Opinio est, Salaminem priscis temporibus seorsum in-

*Megarensium
nes.
Cornua mont.
Eleusin opp.
Eleusina Ceres
Iclinus.*

structam per se fuisse, Megara uero Atticæ partem extitisse. In Salaminico autem litore Attici soli & Megarici confinia iacere contigit, duos uidelicet colles, quos cornua uocant. Deinde Eleusin urbs, ubi Eleusinæ Cereris templum extat, & phanum mysticum quod Ictinus apparauit, turbæ theatralis capacissimum. Is etiam uirginibus Mineruæ domicilium in arce condidit, Pericle operis præfecto.

*Triasius.
Amphiala.*

Ciuitas quidem in ipsis connumeratur populis. Dehinc Triasius campus patet. & eiusdem uocabuli ripa & populus. Dein Amphiala promontorium, cui supereminet latomia, id est lapidum excidendorum locus, & sinus freti ad Salaminem, ad

Xerxes.

stad. duo. Quæ cum Xerxes iniecta terra exaggerare conaretur, præoccupante nauali prælio, fugam cum Persis capeffere coactus fuit. In hoc tractu duæ sunt exiles

*Pharmacusæ.
Circus sepulc.
Corydalia tribus.*

insulæ Pharmacusæ, è quibus maior sepulchrum Circes ostentat. Super hac ripa mons est, quem Corydalum uocant, & tribus una Corydalia. Post portus furum, & Pfyttalia insula deserta & saxosa, quam Piræi portum, dixere quidam. Vicina est Atlanta, quo nomine alia est ad Eubœam atq; Locros. Alia parua insula,

*Furum portus.
Pfyttalia.
Atlanta.
Piræus, tribus
Munychia.*

Pfyttaliæ similis. Inde Piræus ipse in tribubus siue populis annumeratus. Est & Munychia tumulus curuus, in Cherronesi faciem, cauernosus, tum natura, tum opera dedita, magna ex parte ut habitationes admittat, ingressum angusto habet ore, cui quidem portus terni subiacent. Quondam muro uallata Munychia erat, & iunctis domicilijs referta, ut Rhodiorum ciuitas circuitu complectens & Piræum &

& alios portus
Statio ibi na
Atheniensib
urbem Piræ
istum bella p
num in habit
cus ipsa temp
uium autem
mum quiden
stare Scylla &
xum est in pl
plum Poliadi
quam Ictinu
Sed enim cur
currant, plur
Id nanque m
cem, Triden
fio. Illud
phanum. N
fidentium, &
fecit. Polenc
scripsit uolu
Eleusin en p
dunt nonnu
cuncti, at per
Aphydna qu
luce depopul
lium, Rhamn
qui uero Ago
magis est, & cu
arx & receptac
Piræum Thra
alijs referre lice
& quæ Lycæu
fit, antequam c
cantorum rece
cum habebant
perscrutetur, ac
autem ab eis ne
dem uero & A
Mosopiam ue
ptuniam, & A
appellationem
detur esse uerfa
appellati. Quo

& alios portus naualibus plenos, in quibus & armamentarium Philonis opus. *Armentarium Philonis.*
 Statio ibi nauium dignitate insignis cccc. capax nauium, cum non pauciores ab Atheniensibus emitterentur. Hoc autem muro, duo ex oppido protracta crura, *Atheniensium naues.*
 urbem Piræo coniungunt. Hi fuerunt longi muri stad. xl. longitudine. At murum istum bella plurima diruerunt, & Munychiæ munimentum. Piræum quoque portum in habitaculorum angustias contraxerunt, & ædem Iouis saluatoris. *Crura Athenarum.*
 Portus ipsa templi admirabiles habet tabulas, clarissimorum opera artificum. *Piræus.*
 Impluuium autem spectabiles habet statuas. Cæterum longi muri dissipati fuerunt, primum quidem Lacedæmonijs amolientibus, postea uero Romanis. *Iouis seruatoris templum.*
 Quae tempestate Scylla & Piræum, & oppidum per obsidionem expugnauit. *Athenæ expugnatae à Sylla.*
 Vrbs ipsa saxum est in plano quaquauersum habitato, quo in saxo uetustum Mineruæ templum *Athenarum situs.*
 Poliadis surgit, in quo lucis inextinctæ lychnus est, & uirginum domus quam Ictinus condidit, ubi Palladium est ex ebore perfectum, opus Phidiæ. *Mineruæ Poliadis templum Ictinus.*
 Sed enim cum tot & tantæ huius ciuitatis longe lateque decantatae laudationes occurrant, plura eloqui uereor, ne instituta descriptionis propositum egredi contingat. *Palladium.*
 Id nanque mihi euenit, quod Hegesias refert, cum oculis subiectam cerneret artem, *Hegesias dictum.*
 Tridentis ipse signum aspicio, aspiciens Eleusinen diuinorum sacer uates fio. *Leocorium.*
 Illud λεωκόριον, id est cæsarum à Leo patre puellarum sacrarium, hoc Thesei phanum. *Polemon.*
 Non licet explicare singula (Attica enim deorum est) loca ipsa posidentium, & parentum Heroum. Hic quidem unius in arce signi mentionem fecit. Polemon autem scriptor orbis de sacris donis in arce positis, quatuor conscripsit uolumina. *Tribuum numerus.*
 Similis de reliquis urbis partibus ratio contingit, & agro. Eleusinen præfatus unam ex populis seu tribubus centum & septuaginta, addunt nonnulli quatuor. *Aphydna.*
 Aliorum nullum prorsus nominauit. Habent si non cuncti, at permulti fabulosos, & quidem complures sermones ac historias. *Helene raptus à Theseo.*
 Sicut Aphydna quidem Helene rapinam à Theseo commissam, & eam à Castore atque Poluce depopulatam, receptamque sororem. *Marathon.*
 Marathon uero contra Persas prælium, Rhamnus autem Nemeseos statuam, quæ Diodoti opus plerique dicunt, alii *Rhamnus.*
 uero Agoracriti Parij, quæ ex magnitudine & pulchritudine perfecta magis ac magis est, & cum Phidiæ operibus æmulatione contendit. *Nemesis statua.*
 Eodem modo & Declea arx & receptaculum Peloponnensibus in bello Decelico. *Declea arx.*
 Phile etiam per quam in Piræum Thrasybulus populum, & ex Piræo traduxit in urbem. *Athenarum initium.*
 Sic & de pluribus alijs referre licet. Per multa etiam de Leocorio facta commemorat, & Thesei phano & quæ Lyceum habet & Olympica, quam semifactam rex morte præreptus dimisit, antequam donum offerret. *Cecrops.*
 Similiter & Academia & philosophorum horti, & cantorum receptaculum, & porticus uaria, & templa per urbem, quæ omnia artificum habebant opera. *Attica unde.*
 Amplior autem esset oratio si quis edificandæ urbis authores perscrutetur, accepto à Cecrope initio. nec enim omnes eodem asserunt modo. *Atthis.*
 Id autem ab eis nominibus manifestum est. Nam ab Acteone Atticam dicunt, *Attica.*
 Atthis uero & Atticam ab Atthide Cranai filia, à quo & inquilini Cranai uocantur, *Cranai.*
 Mosopiam uero à Mosopo, Ioniamque à filio Xuthi Ione, Posidoniam siue Neptuniam, & Athenas à Posidone siue Neptuno & Athena, id est Minerua, *Mosopia.*
 appellationem deorum sortitam. *Ionia.*
 Dicitur esse uersata, quodque Pelasgi ab Atheniensibus propter illorum errorem sint *Posidonia.*
 appellati. *Neptunia.*
 Quo uero maior est circa res præclaras honoris auiditas, quoque plures

fuere, qui eas scriptis commendauere, eo maior est redargutio, nisi quicquam contineat historiae. Sicut in fluuiorum aggregatione ridere Callimachus inquit, si quis scribere audeat Athenienses uirgines,

Athena. ἀφ' ἑαυτῶν καθ' ἑαυτῶν γὰρ ὄνειδ' αὐαῖο.

Eridanus. Dulce ac purum Eridani haurire uinum,

A quo & pecora se abstinerent. Sunt igitur lucentis aquae potuique suauissimae, fontes (ut aiunt) extra portas quas Diocharis appellant iuxta Lycæum, antea copiosae atque pulcherrimae fons aquae propè egregio constructus ornamento fuerat. Qui si hodierno tempore nusquam est, quidnam esset miraculi, si priscis annis abundans & lucida cum esset, adeo, ut etiam amnis fieret, posteriori mutata sit aetate? In tot igitur actantis immorari non licet. Nec uero silentio ita praeterire, ut quorundam saltem summam memoria non complectar. Satis erit haec adiecisse, quod (ut Philochorus memoriae prodidit) cum regionem ipsam Ca-

res quidem à mari, Bœotij uero à terra populatibus uastabant, quos Aones uocitabant, Cecrops primum multitudine in ciuitates XII. habitandas digessit, quarum nomina Cecropia, Tetrapolis, Epacria, Declea, Eleusis, Aphydna, Thoricus, Brauron, Cytherus, Sphettus, Ciphesia, Phalerus. Theseus uero postea duodecim illas in hancunam congregasse ciuitatem denuo memoratur. Athenienses quidem regali prius gubernabantur imperio, in popularem postmodum transiere statum, inuadentibus inde tyrannis Pisistrato eiusque filijs. Cum demum paucorum dominatus irrupisset, & cccc. & xxx. tyrannorum quos Lacedæmonij imposuerant, hos quidem exturbauere facile. Et popularem potentiam tutati sunt, quoad Romanici uitatem potentia sua possederunt. Nam si paruo quodam tempore Macedoniorum regum uim illatam coacti habuere, eandem tamen gubernandi formam integram seruauere. Quidam sanè tradunt, ea tempestate per annos decem illos optimo statu gubernasse, qua Macedonum principi paruere Cassandro. Hunc enim uirum cum alijs in rebus uehementior tyrannus esse uideretur, certe in Athenienses benignam exercuisse mentem constat. Ex quo ꝑ parentem sibi ciuitatem accepit. Demetrium nanq; Phalereum ex ciuibus prefectum imposuit Theophrasti philosophi familiarem, qui non modo popularem non destruxit potentiam, sed etiam melius rectiusq; restituit. Documento sunt illius uiri cōmentaria, quae de ista rep. scripta reliquit. Verum tantū inuidia ualuit, & in paucos odium & inimicitia, ut post Cassandri obitum in Ægyptum fugere coactus sit. Insurgentesq; statuas eius plures ccc. detractas conflauere, quodq; est indignius, adiecere quidam, in matulas. Romanus igitur senatus eos popularem statum agentes accipiens, proprias ipsis leges institutaq; seruauit, & libertate donauit. Verū Mithridatico ingruente bello, rex ipse quos uoluit ei tyrannos instituit. At potentissimum Aristonem qui ciuitatem ipsam uiolenter afflixerat, Sylla Romanorū Imperator expugnatum obsidione hominem, in potestatemq; redactum supplicio affecit, & ciuitati ueniam tribuit. Quae in hodiernum diem usq; libertate fruitur, eamq; Romani magnis dignantur honoribus. Post Piræum autem portū Phalerius est populus in litore pro-

pinquo. Dehinc Halimusij, Æxones, Haliēses siue piscatores, Æxonij, Anagyraij, Lampyrei, Inde Orei, Lampyrei, Æginenses, Anaphlystij, Azenenses. Hi quidē populi usq; ad Sunium promontorium sunt. Inter hos uero, quos dixi populos, longum est

pro

Aones Bæotij.
Cecropis inflitutum.
Cecropia.
Tetrapolis.
Epacria.
Declea.
Eleusis.
Aphydna.
Thoricus.
Brauron.
Cytherus.
Sphettus.
Ciphesia.
Phalerus.
Theseus.

Cassandrus.

† Διέκορον.
Demetrius Phalereus.
Theophrasti cōmentaria de rep.
Demetrii statuas.

Ariston.
Sylla.
Phalerius pop.
Halimusij.
Æxones.
Haliēses.
Anagyraij.
Orei.
Lampyrei.
Æginenses.
Anaphlystij.
Azenenses.

promontorium
nos, Astypale
Axoneas H
ris Coliadis.
farum, qui ad
oraculum edi
Coliades sanè
Eregionea
& uallum Pro
trium Sunij.
Dion Potamu
mij dicti. Post
thimusa, Prob
gem, quæ duo
rum auxilijs t
Theseus Mar
corythus. Del
rum. Hic situ
fugitantem (u
ruq; quadru
uenit. In con
rium et Suni
gitudine. Eit
Helenam alle
Nec cum tera
Pontuagis ra
Hanc eni
niam in ea co
nimo accun
inenti appos
um, quod litu
ribus dicitur.
tanta eorum
sus & Licabe
cherrimorum
mel gignit op
matione digi
spurcitiam re
antiquiores i
nitate supera
gignitur. Q

promontorium Zoster appellatum, primum post Aexoneas. Dein aliud post Tho-
reos, Astypalea. Ante illud iacet insula Faura. Ante aliud Eleussa. Ad ipsos etiam
Aexoneas Hydrussa. Ad Anaphlystios autem Panos templum est, & aliud Vene-
ris Coliadis. Quem ad locum naufraga enataste spolia, ferunt, e classe ultima Per-
sarum, qui ad Salaminem nauali praelio decertarunt. De quibus & Appollinem
oraculum edidisse constat,

Κολιάδες δὲ γυναικὲς ἐρετμοῖσι φορέουσι.

Coliades sanè mulieres remigis horrebunt.

E regione autem horum locorum Belbina iacet insula, non admodum semota,
& uallum Procli. Plurimæ uero harum cultoribus sunt uacua. Vbi autem promon-
torium Sunij flexeris, Sunius est populus dignitate præstans. Dehinc Thoricus.
Dein Potamus id est fluuius populus, (sic enim appellatur) unde & incolæ Potam-
nij dicti. Post Prasia, Sterea, Brauron, ubi Crauronix Dianæ sacellum est. † Myr-
rhinusa, Probalinthos, Marathon, ubi Miltiades copias funditus dedit in strag-
em, quæ ducem Datim Persicum secutæ fuerant, non expectatis Lacedæmonio-
rum auxilijs tardius ob rotundâ lunam profectis. Hic, ut poëticis traditur fabulis,
Theseus Marathonium maectauit taurum. Secundum Marathonem autem Tri-
corythus. Dehinc Rhamnus Nemeseos templum habens. Dein Psaphis Oropio-
rum. Hic situm est Amphiarai oraculū quondam uenerabile. Vbi Amphiaraurum
fugitantem (ut Sophocles inquit) scissa Thebana tellus hausit, ipsis cum armis cur-
ruq; quadrijugo. Oropus profecto sæpenumero in cōtrouersiam certamenq; per-
uenit. In confinibus enim Atticæ ac Bœotix situs est. Ante hoc litus autem ad Thu-
rium et Sunium iacet Helena insula, aspera quidem et solitaria, proluxa stad. LX. lon-
gitudine. Eius mentionem à poëta factam esse aiunt his in uersibus, ubi Alexander
Helenam alloquitur,

*ὄν δ' ὅτε σε πρότερον λακεδαίμωνος ἔρατενῆς,
ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόρῃσι νείεσσι,
νήσω δ' ἐν ἑραναῖν ἐμίγλω φιλότῃτι καὶ δυνῆ.*

Nec cum terapiens primum è Lacedæmone pulchra
Pontiuagis ratibus Cranao me in litore iunxi.

Hanc enim insulam dicit Cranam, quæ hoc tempore Helena uocatur, quo-
niam in ea coierint, & eorum mixtio facta est. Post Helenam uero Eubœa fi-
nitimo accumbit litori longa similiter & angusta. Et pro eius longitudine con-
tinenti apposita, sicut Helena. A Sunio sane ad Australe Eubœæ promontori-
um, quod litus album uocant, nauigatio est stad. CCC. sed de Eubœa in postero-
ribus dicetur. Populos uero Atticæ in agro mediterraneo explicare longum esset,
tanta eorum multitudo est. E montibus maxime nobiles Hymettus & Brilef-
sus & Licabettus & Parnes & Corydalus. Effossio autem marmorum pul-
cherrimorum ex ora Hymettia, & Helice penes urbem est. Hymettus quidem
mel gignit optimum. Argentifodinæ sanè regionis Atticæ initio quidem existi-
matione dignæ, hodie autem defecerunt. Ipsi artifices ueteres quisquillas, &
spurcitiam recoquentes, purgatum ex illis argentum adhuc inueniebant, cum
antiquiores illis imperite fornaculis uterentur. Mel autem Atticum cuncta bo-
nitate superat, eo uero longe præstantius illud esse dicitur, quod ad argentarias
gignitur. Quod quidem etiam *ἀκαπνισμὸς* id est à fumo purgatum aiunt quodam

Zoster prom.
Astypalea.
Phaura.
Eleussa.
Coliadis Vene-
ris templum.

Belbina.
Procli ual.
Sunius pop.
Thoricus.
Potamus.

† Hic quedam
desyderantur.
Prasia.
Sterea.
Brauron.
Brauronix.
Diana.
Myrrhinusa.
Probalinthos.
Marathon.
Miltiades.
Datim.
Marathonius
taurus.
Psaphis.
Amphiaraus.

Helena insula.
Crana.
Eubœa.

Attici pop.
Hymettus m.
Brileffus.
Licabettus.
Parnes.
Corydalus.
Helice.

Mel atticum.

Acapnisti mel

Cephifus. apparitionis modo. E Potamorum id est fluuiorum numero Cephifus est, &
 Gephyra flu. Trinemijs originem ducens, per plana uero fluens. Vbi Gephyra, id est pons
 Gephyrifmi. adest & Accolæ Gephyrifmi propter dicacitates atque conuicia. Is per crura muro-
 rum in Piræum usq; perductus Phalerium ingreditur pelagus, magnâque ex parte
 illius. torrentis instar labitur, æstiuo penitus diminutus tempore. Talis item Illifus
 est, ex altera urbis parte currens ad litus, id est è locis super Agram & Lycæum
 ac fontem quem in Phædro Plato collaudauit. De Attica quidem hæc. Dein-
 Bœotia descri- ceptus est Bœotia, de qua uerba facturum, gentibusque finitimis repetere quædam
 pto. oportet, quorum facta superius est mentio declarandarum rerum gratia. Dici-
 mus autem ripam ipsam à Sunio usque Theffalonicam in septentrionem porrigi,
 cum mare supernum in orientem declinet. Loca uero quæ supra in occasum iac-
 cent, uti fascias quasdam per totam oram inuicem extentas. E quibus prima est
 in agro Megarenfi quæ orientalem instar fasciæ protendit partem, è Sunio usque
 Oropum, & illius regionis ripam. Oram autem occidentalem atque isthmum,
 Halcyoniū ma- & mare Halcyonium ad fontem usque Creusam.* Secunda Bœotia est ab ortu
 re. in occasum profecta, fascia quædam ab Euboico mari ad Crissæi sinus mare, æ-
 Creusafons. qualis quodammodo longitudine ad Atticam uel minor in longum, uerū agri
 Hic rursus la- cunula sunt e- uirtute longe præstans. Ephorus sanè & hoc in loco Bœotiam finitimis genti-
 tiâ in Græco, bus excellentiorem esse demonstrat. Et quod sola triplici alluitur pelago, & plu-
 ut facile appa- ribus abundat portibus. In sinu quidem Crissæo & Corinthiaco delata ex Italia
 reat quædâ de- & Sicilia & Africa mercimonia excipit. E partibus autem Eubœam spectantibus
 esse. ad utrunq; latus Euripi, diuiso litore, hoc quidem ad Aulidem agrumq; Tanagræ
 uergit, illud autem ad Salganeum & Anhedonem continuum est mare, quod Æ-
 gyptum et Cyprum & insulas spectat. Et illud quod Macedones & Proponidem
 & Hellepontū prospicit. Addit etiam quod eius partem Eubœam quodammodo
 Euripus efficit, sic angustus ut ipsi Bœotiæ ponte ad duorum iugerum mensuram
 coniungatur. Huiusmodi laudibus regionem ipsam extollit. Et ad imperandum
 natura quidem comparatam esse. Educatione uero & disciplina nequaquam usos
 illius præfides, qui licet rem prospere quandoq; gesserint, tamen ne parum quidem
 Bpaminundas. temporis perdurarunt. Sicuti documento extitit Epaminundas. Vbi enim ille
 mortem oppetijt, è uestigio principatum amisere Thebani eo tantum degustato.
 Cuius rei causa fuit, quia cōsuetudinis & familiaritatis cum hominibus habēde ra-
 tionē neglexerunt, solius duntaxat uirtutis bellicæ curam susceperere. Adijciendum
 etiam quam ob causam cum Græcis ea potissimum ratio utilis est. Quandoquid-
 dem cum barbaris uiolentia ipsa est affabilitate potentior. Enim uero Romani prio-
 ribus seculis aduersus nationes agrestiores belligerantes, huiusmodi suauitatis dis-
 ciplina nequaquam indigebant. Ex quo autē aduersus mansuetiores populos tra-
 ctare bella cœperunt, huic sese applicantes ritui moribusq; degendi, cuncta suo sub-
 Aones. didere regno. Cum uero Bœotiā prius Barbarę gentes incolerent, Aones, Temmi-
 Temmices. cesq; è Sunio profuge, uagiq; Leleges, & Hyantes, deniq; Phœnices Cadmi comi-
 Leleges. tes regionem tenuerunt, qui arcem Cadmæam muro uallauit, & regnum suis po-
 Hyantes. steris nepotibusq; reliquit. Illi porrò arci Cadmææ Thebas muro coniunxerunt,
 Cadmæa arx. regnumq; conseruarunt, plurimorum Bœotiorum imperium adepti, quo ad Epi-
 Epigoni. goni exercitum induxerunt, horum ætate paruo deficientes tempore, rursus The-
 Thebæ. bas repetierunt. Similiter à Thracibus & Pelasgis eiecti in Theffalia regnum collo-
 cauerunt,

cauerunt, cum
 Postea in p
 Bœotiam c
 adunxisset
 Bœotians an
 dem Pelasg
 meto sua c
 centem urbi
 ga Bœotios
 expeditione
 querentur
 perigisse, ne
 mentum. V
 abissetiam
 non posse. C
 prospere gel
 ate gratifica
 terpretatam
 litiolæ fecisse
 ser oraculum
 ta patrasse. F
 & quodam
 ad ipsasq; fa
 perant. Illis
 dicitum face
 ros igitur ab
 uicisse suffra
 sponsa dare
 quod deus ip
 donam mitte
 bus aliquem
 culum, tripo
 lo auxiliu ma
 tia nuncupar
 grum eorum
 tize conscend
 præijs Lace
 spe falsi decid
 liatores bellu
 Græciam M
 reflectam mo
 usq; tempora
 rificerone
 permanent p
 est expositio,

cauere, cum Arnæorū multī temporis societate, unde Bœotici uocati sunt omnes. Postea in patriam restituti sunt, cum Aeolica iam parata classis esset ad Aulidem Bœotiam quam in Asiam Orestis filij mittebant, & Bœotiæ agrum Orchomeniū adiunxissent. Nam prius nulla erant communione coniuncti, nec Homerus eos Bœotijs annumerauit, sed Minyas seorsum nuncupat, hi cum illis eiecerunt quidam Pelasgos intra Athenas, à quibus ciuitatis portio Pelasgica uocatur sub Hyemmetto sua collocantes habitacula, Thraces uero ad Parnasum, Hyantes uero Phocensem urbem Hyan incoluere. Memoriae prodidit Ephorus, Thraces factis eroga Bœotios inducjs, noctu incursionem egisse. Cumq; securius & negligentius expeditionem agerent, perinde ac pace iam facta, eos uero Bœotij propulsassent, quererenturq; quod inducias uiolassent, illi non uiolasse responderūt. Dies enim pepigisse, noctu autem incurfasse. Vnde uulgatum est prouerbium, Thraciū commentum. Verum durante adhuc bello, abiisse Pelasgos, captandi oraculi gratia, abiisse etiam Bœotios. Igitur redditum quidem Pelasgis oraculum, dicere inquit non posse. Carterū Bœotijs eos ab ipsa occisa uate, & impietate foelices fore, & rem prospere gesturos. Aedituos autem existimasse uatem Pelasgis generis propinquitate gratificatam. Nam & phanum initio Pelasgorum extitit. Hunc in modū interpretatam corripientes mulierem in ignem iniecisse, animo uertentes siue illa malitiose fecisset siue non, utranque in partem recte se habere. Si quidem fallax edidisset oraculum eam supplicio affectam, sin uero malitiose nihil edidisset, eos imperata patrasse. Præfectos autem phani, perpetratores illos ut iniudicatos occiderent, & quod amplius est in templo, non approbasse. Rem uero in iudicio constituisse, ad ipsasq; sacerdotes citasse. Eæ autem prophetissæ sunt, quæ è tribus reliquæ superant. Illis autem dicentibus, nusquam legem esse qua mulieres ius dicerent, aut iudicium facerent, electos etiam assumpsisse uiros, pari cum mulieribus numero. Viros igitur absoluisse, ac mulieres damnasse. Paribus autem suffragijs existentibus, uicisse suffragia quæ absoluerunt. Ex hoc autem apud Dodonem uiros solis responsa dare Bœotijs. Ipsas autem prophetissas oraculum interpretantes, contra quod deus ipse Bœotijs imperet, differere Tripodas apud eos collectos ad Dodonam mittere quotannis, iamq; hoc efficere. Semper enim ex suspensis Tripodibus aliquem nocturno diripientes tempore, & uestibus occultantes, quasi clanculum, tripodes afferre Dodonam. Postea Aeolicæ deducendæ colonix, Penthilo auxilium attulerūt, plurimos ex eorum numero simul emittentes, adeo ut Bœotia nuncuparetur colonia. Posterioribus annis bellum iuxta Plataeas gestum, agrum eorum magna uastitate afflixit. Suis inde rebus reparatis, iterum eò potentia conscenderunt, ut de Græciæ principatu Thebana ciuitas decertaret, duobus prælijs Lacedæmone superata. In ipsa uero pugna cadente Epaminunda, ea de spe falsi deciderunt. Tamen pro Græcis contra Phocenses communis templi spoliatores bellum susceperunt. Verum hoc ex bello contracta calamitate inuadentibus Græciam Macedonibus, ipsi per se urbem funditus deletam amisere, quam inde resectam mœnibus recuperarunt. Ex eo tempore rebus in peiora sublapsis ad hæc usq; tempora, ne mediocri quidem pagi formam retinet. Reliquæ etiam urbes partim seferatione habent, præter Tanagram atque Thespias. Nam hæc satis commodæ permanent pro illorum comparatione. Deinceps sanè de regionis situ faciendæ est expositio, initium ab Euboico litore sumentibus, quod Attico solo continens

Minya.
Pelasgica portio Athen.
Hyæopp.

Prouerb.
Thracium commentum.
Oraculū Bœotiorū apud Dodonam.

Prophetissæ interpretamentū ambigū.

Bœotis uiros responsa dare apud Dodonā.

Bœotia colonia.

Tanagra.
Thespia.

oropus est. Principium autem est Oropus, portusque sacer quem Delphinium uocant, ad
 Delphinium quem antiqua iacet Eretria, in Eubœa, nauigationem LX. stad. habens. Secundum
 portus. post Delphinium est Oropus stad. intra XX. Apud hunc uero est huius temporis
 Eretria. Eretria. Nauigatio ad eam est stad. XL. Deinde Delium Apollinis templum est,
 quod è Delo profecti condiderunt. Tanagrorumque castellum est, longe ab Aulis
 de stad. XXX. Vbi praelio deprehensi Athenienses effusa fuga uerterunt. In-
 Socrates miles Delium. Xenophon. Aulis. ter fugitandum autem Socrates philosophus, miles pedester Xenophontem Gryl-
 li filium conspicatus ex equo prolapsus, humi que iacentem, cum equus longe abisset
 ab oculis, eum sublatum humeris complura per stad. exportauit tutum in locum,
 Profundus portus. donec quiescente fuga salutem ille comparauit. Porro est portus magnus, quem
 profundum uocant portum. Dein Aulis lapidosa sanè ora & Tanagrorum uicus.
 Portus sanè est quinquaginta capiens naues. Quocirca Græcorum classem magno
 Chalcis. in portu conscendisse simile ueri dixerim. Euripus quoque ille Chalcidis propè con-
 sistit ab Sunio stadia absens LXX. Superque illo pons duorum imminet iugerum
 (ut superius retuli) utrinque autem turris instat, una quidem ex Chalcide, altero
 Euripi reciprocatio. uero ex Bœotia, ad ipsamque fabrefacta fistula est. De ipso etenim Euripi refluxu,
 tantum solummodo dicere satis est, quod die quolibet ac nocte septies cursum trans-
 mutat, causa uero alibi scrutanda est. Prope quidem locus est sublimis cognomen-
 Salganeus. to Salganeus, ab Salganeo cognomentum affecutus ibi sepulto. Is homo fuit origi-
 ne Bœotius, qui sese nauigantibus è Malea hoc mare Persis ducem præstitit. Ipsum
 uero classis præfectus Metabates priusquam Euripum attingeret occidit. Suspica-
 batur enim præ malitia classem eò fraude illum coniecisse, & angustum in mare mi-
 nime peruium induxisse. At ubi intellexisset falsum se Barbarus ille pœnitentia du-
 ctus ipsum classis ductorem indigna cæde peremptum cernens, honore sepulture
 Græa. Amphiarai sacellum. decorauit. Græa quoque Oropo uicina est, & Amphiarai sacellum, & Narcissi
 Narcissi monumentum. Eretriæ monumentum, quod taciturnum uocant, quandoquidem prætereuntes
 Tanagra. Gephyrai. silentia tenent. Quidam ipsam aiunt esse Tanagram. Eadem uero est pastoria, que &
 Mycaleffus. Tanagra. Tanagræi quoque Gephyrai, id est Pontani dicuntur. E Gnopia autem
 Mycaletum. Harma. Thebana huc translatum Amphiarai templum est. Mycaleffus etiam Tanagræ uicus
 est, uicinus quidem uicæ Thebanæ Chalcidem ducenti, quem lingua Bœotia My-
 caletum uocant. Similiter Harma, id est currus Tanagræi iuris est pagus ad Myca-
 letum desolatus, qui ab Amphiarai curru nomen adeptus est, alter ab eo Harmate,
 Prouerb. Vbi per Harma fulgura. rit. quod quidem in Attica est, tribus uidelicet quædam ex Atticæ populo Tanagræ
 similis. Hinc uero ortum illud est prouerbum, Quædo per Harma, id est, currum
 fulgurauerit, fulgur aliquod obseruantibus Pythicis uatibus, quasi ad ipsum in-
 tuentibus currum. Eoque tempore sacrificium Delphos mittentibus, cum fulgura
 cernant. Obseruabant autem ad menses tres, singulis mensibus tres dies, noctesque
 totidem, è Iouis fulguralis foco qui est in muro inter Pythium & Olympium. De
 Bœotium Harma. Bœotio uero Harmate siue curru, hic rumor est. Aiunt quidem nonnulli corruente
 de curru Amphiarao, currum ipsum inanem ad locum illum, cognomen ipsi loco,
 detractum esse, ubi nunc eius sacellum extat. Alij uero ferunt, Adrasto fugam capeffen-
 te, currum eo in loco fuisse confractum, ipsum autem Arionis ope salutem compa-
 rasse. Philochorus autem refert ipsum à rusticanis seruatum euasisse, quam ob cau-
 Argos. Hyrrhia. sam eos ab Argiuis in ciuitatis societate deuocatos. Ceterum Tanagra, Argos è The-
 bis descendenti à laua sita est, Hyrrhia uero à dextra. At Hyrrhia ipsa hoc tempore
 agri

agri Tanag
 ce sunt, &
 penes Aulic
 ina sub Cit
 duxerunt. E
 lig, ab ijs Hy
 thrae in Loni
 dum. Salgar
 boeam spect
 Anthedona
 Progredie
 bus est Lary
 bus Atticæ.
 quibus locat
 Distant aute
 multo ac mul
 aliquando fu
 mons est Me
 Melapiam a
 filio Glauco
 procul autem
 rigia retiner
 hunc in mo
 Diuinamque
 Producent
 quod est, Diu
 lodorus in na
 ciuitas in Meg
 bunt, Creusa dicitu
 diuinamque
 huius quæ circa
 sum, Pharas. I
 fa. Ora quide
 terraneus cam
 montes, ab A
 in obliquo C
 bus Megari
 in ora. Camp
 tibus, & ind
 agri fertilitate
 per sepe terra
 runt alios use

agri Tanagræ est, quæ prius Thebani soli fuerat. Vbi de Hyrrhiæo fabulæ confi-
ctæ sunt, & de Orionis procreatione. Quæ (ut Pindarus in Dithyrambis cecinit)
penes Aulidem iacet. Quibusdam sanè Hyrrhiam Hysias dici placet, in Asopi ui-
cina sub Cithærone penes Erythras in mediterranea quò Hirrhiaei coloniam de-
duxerunt. Eam Antipæ pater Picteus ædificauit. In agro etiam Argiuo sunt Hy-
sias, ab ijs Hysiatæ dicti fuerunt, ab his uero Erythrarum urbe, colonia sunt Ery-
thra in Ioniam deducta. Vicus etiam Tanagræ Eleon à palude nominatus. Secun-
dum Salganeum autem urbs est Anthedon portu prædita Bœotij litoris in Eu-
bœam spectantis extrema, sicuti poëta inquit,

ἀνθηδόνα τ' ἑχατόωσαυ. id est,
Anthedonaq; inde supremam.

Progredienti præterea paululum duæ Bœotiorum urbes exiles occurrunt, è qui-
bus est Larymna præter quam Cephissus labitur, ulteriusq; aliæ eo nomine, quo tri-
bus Atticæ. Ad tractus uero huius ripam, Ægas iacere dicunt in Eubœa fitas. In
quibus locatum est Ægæi Neptuni templum, cuius memoriam superius fecimus.
Distant autem ab Anthedone Ægæ c. & xx. stad. interuallo. Ab alijs uero locis
multo ac multo minus. Templū sanè ipsum excelsio in monte situm est, ubi etiam
aliquando fuit ciuitas. Iuxta Ægas quidē Orybæ sunt. In Anthedonis autem ora,
mons est Mesapius à duce Melapo nominatus. Qui aduentans in Iapygiam à se
Mesapiam appellauit regionem. Hoc in loco facta dicuntur, quæ de Anthedonis
filio Glauco fabulæ uulgauerunt, quem in balænam transformatum aiunt. Non
procul autem ab Anthedone locus est sacra signa, decoremq; seruans, urbisq; ue-
stigia retinens, quem Isum uocant prima correpta syllaba. Existimāt uero quidam
hunc in modum scribi oportere,

Ἴσσυ. τὴν ἑκατόωσαυ ἀνθηδόνα τ' ἑχατόωσαυ. id est,
Diuinamq; Istan Anthedonaq; inde supremam.

Producentes syllabam primam poëtice metri causa, *ἀντι τὸν Ἴσσυ τὴν ἑκατόωσαυ*, Pro eo
quod est, Diuinā Nisam. Nisa enim nullibi terræ Bœotia uidetur, ut inquit Apol-
lodorus in nauium expositione. Ideo nō esse nisi ipsam Nisam, sic dixit. Ilos enim
ciuitas in Megarica terra fuit, illic deducta à† Dronis, hodie uero deleta. Aliqui scri-
bunt, *κρεῦσαυ τὴν ἑκατόωσαυ*, id est, Creusan diuinam: eam accipiētes, quæ nunc *κρεῦσα*,
Crœusa dicitur, Thespiensium emporium, in Crissæo positum sinu. Alij *φινάς τὴν ἑκατόωσαυ*,
Pharas, diuinamq; Pharas. Est autem Tetracomæ, id est, quaternos habentis pagos il-
lius quæ circa Tanagram est, Heleonem uidelicet, Harma siue currum, Mycale-
sum, Pharas. Nam & hoc scribunt, diuinam Nisan. Heliconis autem uicus est Ni-
sa. Ora quidem maritima ex aduerso Eubœæ talis est, tractus uero deinceps medi-
terraneus campestris, caua undiq; omnibus alijs sex partibus habet, quæ includunt
montes, ab Austro quidē Attici, ab Aquilone uero Phocenses. Ab occasu autem
in obliquo Citharon incidit, paululum supra Crissæum mare. Initiū habet mon-
tibus Megaricis & Atticis cōtiguum, inde in campos flectitur Thebana desinens
in ora. Campestris hæc regio partim stagnat, ex infusis in eam fluuijs aut incurren-
tibus, & inde effluentibus. Pars uero exiccatur, & multifariam colitur, propter
agri fertilitatē. Cum uero cauernosa & in profundū foraminosa terra sit, ingentes
per sæpe terræ motus efficiuntur, qui hic quidem meatus obstruxerunt, illic aperue-
runt alios usque in superficiem, alios per cuniculos. Contingit sanè & aquis, ut aliq;

Hyrrhiæus.
Orionis procr.
Hysias.

Hysiatæ.
Erythrae.
Eleon uicus.

Iliad. β. in Ca-
talogo.

Anthedon.
Larymna.
Cephissus flu.
Ægæ.
Ægeus Neptu-
nus.
Orybæ.
Mesapius.
Mesapia.
Glauco An-
thedonius.
Isum.
Locus Homeri
Iliad. β.

Nisa.
Ilos.

*Deest aliquid

Creusa.
Pharas.

Phocenses.
Citharon.

inium uocant ad
abens. Secundum
st huius temporis
inis templum est
est, longe ab Aulide
rga uerterunt. In
nophontem Gryll
equus longe ab
uit tutū in locum
as magnus, quem
nagræorum uicus.
ū classen magno
halcidis propiō
imminet iugere
Chalcide, altero
Euripi refluxu
ies cursum trans
mis cognomen
homo fuit origi
præstitit. Ipsum
occidit. Suspica
gustum in mare mi
ille poenitentia du
honore sepulchre
illum, & Narcissi
tem prætereuntes
est pastoris, que d
E Gnopia autem
m Tanagræ uicus
gua Bœotia Myca
st pagus ad Myca
erab eo Harmas
populo Tanagræ
ma, id est, currum
quasi ad ipsum in
ibus, cum fulgura
tres dies, noctesq;
Olympium. De
nōnulli corrumpunt
gnomen ipsi loco
io fugam capellen
de salutem compa
ille, quam obcau-
gra, Argosē The-
pla hoc tempore
agri

quidem per subterraneas concauitates labentes perferantur, alia per superficies, siue fluuiatiles sint, siue lacunares. Aggestis autem & obstruis in profundo meatibus contingit, ut lacus usque ad habitabiles locos crescant. Vnde & urbes absorbentur & ora. Iisdem uero apertis uel alijs deteguntur, eosdem quoque locos quandoque nauibus, quandoque pedibus permeari. Et easdem urbes nunc quidem lacibus uicinas, nunc autem ab illis remotas iacere, idque dupliciter fit. Aut enim urbes in monte permanent, quando aquarum incrementum inundatione aquae superinfunditur amnis, propter habitaculorum uel altitudinem uel distantiam, aut transmissionem, & solitudinem quando appropinquante periculo liberatione captent timoris, multoties loca transmutent, uel longe uel in excelsa. Sequitur illis hoc modo domicilia permutantibus, ut eadem conseruent nomina, quae prius uere dicebantur, interdum uero non habent propter locorum casum. Plataeas enim urbem à latitudine remorum appellatam probabile fit, & Plataenses & remigationis quaestu uictitantes. Caeterum hodie procul à lacu habitantes, nequaquam adhuc ita proprie possunt appellari. Helosque & Heleon & Helesium ἀπὸ τῆς ἑλῶς, id est, palude uocatae sunt urbes, quoniam paludibus finitime sitae fuerant. Nunc autem nequaquam modo simili sese omnes habent, uel seorsum positis domicilijs, uel lacu uehementer ad ima decrescente, effluentibus postmodum aquis, nam & hoc est possibile. Indicio huic rei est Cephisus maxime lacum Copaidem implens. Nam cum lacus ipse crescit, ne Copae urbs demergatur discrimen ingruit. Quod & poeta nominatim ait. Et ab ea ciuitate lacus ipse nomen adipiscitur. Iuxta lacum terrae hiatus factus penes Copas alueum sub terra ad stad. xxx. reserauit, quo receptus est fluuius. Inde in superficie perripit ad Larymnam agri Locrensis, de qua supra. Nam haec altera est à Bœotia illa mari uicina, cui superiorem illam adiecere Romani. Locus ipse Anchoe uocatur, est & eiusdem nominis lacus. Hinc autem Cephisus excurrit in mare. Tunc igitur cedente incremento, quies incolis facta fuit, exceptis quas iam absorpserat aqua, ciuitatibus, occlusis uero in derursus meatibus, metallorum Creatae scrutator Chalcidensis homo obstrusa purgare desinit, coorta inter Bœotias seditione, licet iam permulta exiccata fuissent (ut ipse in Epistola ad Alexandrum asserit) in quibus antiquum Orchomenon habitari putauerunt aliqui. Aliqui uero Eleusinem, & Athenas apud Tritonem fluuium, idque regnante Cecrope, cum Bœotiam ditione subactam haberet, quae tempestate illa uocabatur Ogygia. Ista autem inundatione postmodum, ac diluuiio extinctas esse fama est. Apud Orchomenon etiam aiunt ruptam terram per hiatus, Melanemque fluuium hausisse, qui per plagam Haliartiam labitur. In qua ab illo palus efficitur, arundines tibicinarias procreans. At hic omnino euanuit, seu chasma illum in occultos diffuderit meatus, seu Haliarti paludes atque lacus ipsum absument. A quibus poeta herbosum uocauit agrum, ἡ ποίνυβ' ἑλίεσσον, Herbosum dicens Haliartum. Hi quidem amnes ex Phocensibus descendunt montibus. E quibus Cephisus è Lilaea urbe Phocensi ortum accipit, ut ab Homero quoque dictum est,

ὄτ' τε λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ κηφισοῖο.

Quique Lilaeam habitant Cephisi in fontibus almi.

Ipsa autem per Elateam labitur, quae inter Phocenses urbs est amplissima. Et per Potamios & Phaneteos, etiam Phocenses ciuitates haud plane magnas. Deinde in Charoneam terrae Bœotiae progreditur. Postea Orchomeni & Coroniacum solum

Locorum etyma mutata.

ἡ ἱριμω.

Plataeae quare dictae.

Plataenses.

Helos.

Helesium.

Cephisus.

Copae.

Copais lacus.

Anchoe.

Orchomenos.

Triton.

Bœotia appellata Ogygia.

Melan fluuius.

Haliartus.

Chasma, id est hiatus.

iliad. β.

Cephisi fons.

Lilaea opp.

ibidem.

Elatea.

Potamij.

Phanetei.

Quam in Co
in unumq
magnus est
maquam pa
re prata Trip
Quisq habita
Et propior la
Nec Copae
ma pronunti
Lyras & Thy
Quisq habita
Quae quid
Bœotio in ag
subdit, & pen
& parua, Il
donis medio.
producens sy
Acq Hyleni
Poetica li
Aiaci clypeu
Cultor Hyles
Vbi etiam
Aiax è Lydia
quit compreh
terranea plag
tiam habet.
Ileo nos ind
tes quod utili
quibus dixit
abest à The
pagus est in o
tum prouerb
Ad Scolon n
Ex eo quo
Ex Olyntho
est quod ad
tur. Quam p
tima plaga A
tem nomen f

scum in Copaidem exijt lacum. Permessus item & Olmeus ex Helicone fluentes, in unumq̄ permixti in eundem Copaidem lacum penes Haliartum incurrūt. Permessus magnus est igitur stad. LXXX. & CCC. circuitum habens. Eius autem eruptiones nusquam patent præter excipiens Cephisum chasma atq; paludes. Interiacentia late prata Triphylia est, & Copais, mentionem faciente Homero,

ὅς ῥ' ἐν ὕλῃ ναίεισκε μέγα πλῆθος μεμνηὸς
λιμνὴ κεκλιμένης κηφισίδης.

Quiq̄ habitabat Hylen, opibus studiosus habendis,
Et propior lacui, quem dat Cephisus inundans.

Nec Copaidem lacum dicere uult (ut nonnulli rentur) sed quã accentu in extrema pronuntiant syllaba, ὕλικῶν uti λυρικῶν, à propinquo uico quem Hylas sicut & Lyras & Thyras appellant. Nec uero scribendum est Hyden, quomodo quidam,

ὅς ῥ' ἐν ὕδῃ ναίεισκεν.

id est,

Quiq̄ habitabat Hyden,

Quæ quidem in Lydia iacet, sub Tmolo niuali in pingui Hydæ populo, at illa Bœotio in agro sita. Itaq; ad illud & propior lacui, quem dat Cephisus inundans, subdit, & penes alij habitabant Bœotij. Ille quidē magnus est, nec in Thebana plaga, & parua, Illinc per uias subterraneas refertus, iacensq̄ in Thebarum & Anthedonis medio. Homerus autem singulari profert numero, primam nonnunquam producens syllabam, ut in nauium Catalogo,

ἰδ' ὕλῃ καὶ πετεδνα.

Atq; Hylen Peteonemq̄.

Poëtica licentia, quandoq; uero breuians, ut,

ἔς οἱ τύχιος καί τε τυχῶν

σκυδοτόμων ὅχ' ἄρισθ', ὕλη γὰρ οἰκία ναίων.

Aiaci clypeum Tychius construxerat olim,

Cultor Hyles, habitus cerdone peritior omni.

Vbi etiam nonnulli deprauate scribunt ὕδῃ γῆ, id est cultor Hydæ. Non enim Aiax è Lydia clypeum afferri sibi iusserat. Lacus locorumq̄ ordinem deinceps inquit comprehendere manifeste est difficile † in totq̄ & obscuris plurimis ac mediterranea plaga nullibi è describendi ordine excidere. Litus profecto hanc prærogatiuam habet. Notiora quidem loca sunt, & mare locorum seriem melius exponit. Ideo nos inde conamur explicare, hic illud omittentes, dinumerationēq̄ apponentes quod utile sit nobis, ab illo prorsus omissum. † inchoat enim & de Aulide de quibus diximus. Schœnus autem ora est Thebana in uia qua Anthedonem itur, abestq̄ à Thebis stad. L. per quam quidem Schœnus fluuius labitur. Scolus uero pagus est in ora Asopia sub Cithærone sedes iniucunda atque aspera. Inde q̄ natum prouerbiū est,

ἔς σκῆλον μὴτ' αὐτὸς εἶν' μὴτ' ἄλλω ἐπειθί.

id est,

Ad Scolon neq; ipse uades, neq; alteri comes ibis.

Ex eo quoq; loco deductum Pentheum discerptum fuisse, memoriæ proditur. Ex Olyntho etiam uicinis urbibus huic similis nomine Scolus erat, uulgatū etiam est quod ad Asopum accolæ, & uicus quidā in Heraclea, Trachinia Scolus uocatur. Quam præterfluit Asopus amnis, quodq; in Sicyone alius Asopus est, & finitima plaga Asopia, per quam & alij labuntur huius nominis fluuij. Eteonus autem nomen suum in Scaphlas transmouit. Est & hic Asopig terre locus. Nam &

Permessus.
Olmeus.
Helicon.

Triphylia.
Locus Homeri
Iliad. v.

Hyle.
Hylice.
Lyricæ.
Hyde.

Hyle.

Iliad. v.
Aiacis clypeus.
Tychius.

* Locus hic
mancus est, &
corruptus etiā
in Græco.

* Et hic conte-
xius lacrus
est.
Schœnus.
Scolus.
Cithæron.
Pentheus.
Prouerb.

Olynthus.
Asopus.
Asopia.

Eteonus,
Scaphla.

† Deest hic,
 per campū flu-
 unt iuxta The-
 bas. Est uero et
 Dirce fons &
 Potmia unde ea
 que de Potmico
 Clau. &c. ἵψ
 ἀσπὸς καὶ ἵψ
 μιλῶς ὄψ τῆ πν-
 θίς ῥέοι τῶ πῆ-
 θηβῶν, ἵσι δὲ καὶ
 ἡ δέρινη κρήνη καὶ
 πότινα ἐφ' αὐτῶν
 &c.

Ismenus & Asopus † de Potnio Glaucō fabulæ uulgant, ut illū Potniades discer-
 pserint equæ nō longe ab urbe. Cithæron item prope Thebas finitur, penes quem
 Asopus currit, inferiora eius alluens & Parasopios faciens accolas, in uicos com-
 plures diuisos, cunctosq; Thebanæ ciuitati addictos. Alij autem & Scolū & Eteo-
 num & Erythras in Plataearum solo esse dicunt, & reuera penes Plataeas & Tana-
 gram exeunt. In Thebanis quoq; finibus extant Therapænæ & Teumesus, quem
 multis uersibus ornauit Antimachus, cum multas (quæ illi quidem nequaquam
 adsunt) uirtutes enumerarit,

ἔσι τις ἡνεμόεις ὀλίγος λόφος.

Est paruus quidem tumulus pulsatus ab auris.

Et reliqua, notum est carmen. Thespia seu ut nunc Thespiæ, quandoquidem
 multa sunt nomina quæ utroque proferantur modo, & pluratiuo & singulatiuo,
 sicut & genere uirili & muliebri & neutrali. Est autem oppidum Heliconi proxia-
 mum, sed eo magis Australe Crissæo sanè imminens sinui, sicut & Helicon. The-
 spiarum uero emporiū est Creusa siue Creusia dicatur. In Thespijs item est Ascra
 iuxta Heliconis partem. Hæc Hesiodi poëtæ patria est, ad Heliconis sanè partem
 dexteram pertinens, excelsio in loco ac duro iacens, longe quidem à Thespia stadia

Glaucus Potmi-
 eus.
 Potniades.
 Cithæron.
 Erythra.
 Parasopi.
 Therapænæ.
 Teumesus.
 Thespia.
 Vrbiū nomina
 diuerso genere
 & numero.
 Creusa.
 Hesiodi patria.
 Ascra.
 Helicon.
 Phocis.
 Mychos.

XL. Quā & ipse redarguens improbauit patri, quod in Cyma Aeolica remaneret,
 νάσσατο δ' ἄλλ' ἑλικὸν οἴζυρον γνὶ κάμψ
 ἄσκημα χεῖμα καὶ ἦ, θέρψ' ἀργαλίην, οὐδ' ἐποτ' ἑδλῆ.

Ascra rus miserum penes hic Helicon colebat,
 Hyberno dirum, triste æstu, optabile nunquam.

Helicon autem Phocidi est affinis, ex aquilonis partibus. Ea uero parua est, &
 ab occasu iuxta nouissimum Phocidis portum. Quem quia refugisse obtigit, My-
 chon id est recessum uocant. Ad hunc enim maxime sinus Crissæi portum, & He-
 licon & Ascra superimminent, & etiam Thespiæ & earum emporiū Creusa. Hæc
 etiā pars magnopere caua, ex Crissæo sinu putatur, & planè Corinthiaco. Huius
 autem litoris longitudo à portu quem recessum diximus, ad Creusam stad. * pro-
 tenditur, hinc uero ad promontoriū * uocatū, stad. sunt c. ac xx. In concauissimo
 eius sinus loco iacere pagas, id est fontes cōtigat, & Oenonem de qua diximus. He-
 licon igitur non procul à Parnaso distans illi æmulus est, & altitudine & circuitu.

Pagas.
 Oenone.
 Helicon.

Vterq; enim niuibus pulsantur. Et rupes amborum saxea est. Non multa uero il-
 los regio circumscribit. Hoc autem in loco est consecrata musis ædes, fonsq; Cabala-

Libethrides.

linus & Libethridū spelunca Nympharū. Qua ex re suspicari licet eos qui & He-

Pieria.
 Pimplia.

licona & Pieriam & Libethrum & Pimpliam eisdem musis consecrarūt, Thraces
 extitisse. Pieres autem uocabantur, quibus extinctis loca hæc Macedones nunc possi-

Thespiæ.

dent. Dictum etiam est hanc Bœotiam olim Thraces habitasse, cum eos uiribus
 eiecissent. Tenuere etiam Pelasgi, & alia barbarorum natio. Thespias prius nobilis-

Glycerium.
 Cupido.

tauit Cupido, Praxitelis opus suis sculptum manibus. Donum uero consecrauit
 Thespiensibus Glycerium meretrix, ab illis genus ducens, munus illud ab artifice

Tanagra.
 Græd.
 Mycaleffus.

consecuta. Nonnulli iccirco prius ipsum contemplaturi Cupidinem, eò conscen-
 debant ad spectaculum, cum alioqui locus ipse spectatu foret indignus. Hodie sa-

ne sola hæc è Bœotijs urbibus, & Tanagra consistit. Cæterarum uero nomina tan-
 tum & rudera, pro reliquijs manent. Ad Thespias autem poëta Græam, & Myca-

lessum annumerat, de quibus diximus. Sic & dealijs inquit,
 ἱλιάδ. β. in Cat. οἰδ' ἄρ' ἀμφ' ἄρμ' γνέμοντο, & ἐιλέσιον & ἐρυθρὰς

ἔχου

ἐχορῆσ' ὕλλω καὶ πετεδνα. id est,

Qui penes Harma colunt ac Hilesium uel Erythras,
Hylencō & Peteonem.

Peteon uero agri Thebani uicus est prope uiam qua commeatur Anthedonem:
Ocalea autem Haliarti, & Alalcomenij media stat ab utraq; xxx. stad. absens. Iuxta eam fluit eiusdem nominis amniculus. Medeon sanè Phocensis quidem unus in sinu Crissæo, longe à Bœotia stad. c. & LX. Alter est Bœotius ab illo nominatus. Prope autem Onchestum iacet, sub monte Phœnicio, ab quo Phœnicis ipsa nomen assumpsit. De Thebano & hoc dicitur. Peteon terre Haliartig, & Medeon & Ocale. Dein Copas ait,

ἑυτρεσίν τε πολυτρήρωνά τε δίσβλω. id est,

Eutresinō & columbis refertam Thisben.

De Copis quidem dictum est, ad Aquilonem autem spectant ad Copaidem lacum, aliæ quæ circumstant. Exq; sunt Phœnicis, Onchestus, Haliartus, Ocale, Alalcomenæ, Tilphosion, Coronea, & hoc quidem priscis annis nomen non erat etiam lacui commune, sed ad singulas habitationes ad ipsum illius nomen simile dicebatur. Copaidem à Copis dicebant, Haliartium uero ab Haliarto, & sic dereliquis. Posterius autem Copais ut uniuersus appellaretur obtinuit, concauius enim est locus iste. Pindarus sanè & hunc Cephisidem uocat. Adit & Tilphosiam fontem, sub Thilphosium montem labentem, Haliarto proximum, & Alalcomenon, apud quam Tiresiæ sepulchrum conditum est. Ibidem & templum est Apollinis Tilphosij. Porrò post Copas poëta Eutresin modicum Thespiensium pagum ponit. Hic Cethum & Amphionem antequam Thebarum regnum tenuissent habitasse ferunt. Thisba uero nunc Thisbæ nominantur. Habitat autem paulo superius à mari locus Thespiensibus finitimus & Coronæis, subiectusque peruenit, è parte in Austrum uergente, ad Heliconem spectans. Et ipse quoque emporium saxosum habet columbis abundans, ex quo à Poëta dictum est, cum multis Thisba columbis. Hinc uero stad. c. & LX. nauigatio est Sicyonem. Deinceps Coronea & Haliartus. Adiunguntur & Plataeæ & Glyfantis oppidum. Enim uero Coronea Heliconi affinis est in colle sita. Eam autem reuertentes ab Arna Thessalica, Bœotij occupauere post bellum Troianum. Quo tempore & Orchomenon obtinebant, iique expugnata Coronea, Palladis Ionix templum ante urbem in plano condidit, eodem quo Thessalicum cognomine, & preterfluentem fluuium Cuarium, eodem quo illum uocabulo appellauere. Alcæus sanè illum Coralium uocat, dicens † ad Coralij fluminis ripas. Ibi etiam Pambœotia sacra, cōcurrente Bœotia tota celebrantur, Palladisq; simul & Plutonis ædes constructa fuit, ob mysticam quandam (ut aiunt) causam. Ipsi quidem in Coronea Coronæi uocantur, qui autem sunt in Messenia Coronenses. Haliartus autem nunc deleta est, in bello aduersus Perses, solo æquata, ager concedentibus Romanis in Atheniensium iura peruenit. Angusto uero iacebat in loco inter supereminentem uicinum montem, lacumq; Copaidem, iuxta Permessum & Holmium & Helos, id est paludem, quam tibicinarios producere calamos diximus. Plataeæ sanè quas numero poëta protulit singulari, sub Citherone sunt inter illum ac Thebas in uia que Athenas ducit & Megara, in Atticæ ac Megarum terminis. Nam Eleutræ propestant, quas aliqui Plataensium, alij uero agri Bœotij esseasserunt. Retulimus

Peteon.
Ocalea.
Alalcomene.
Medeon.

Onchestus.
Phœnicus
mons.
Phœnicis.

Ibidem.

Eutresis.
Thisbe.
Ocale.
Tilphosium.
Coronea.
Copais.

Cephisis.

Tiresias.
Eutresis.

Cethus.
Amphion.
Thisba.

Glyfantis.

Coronea.
Arna.
Cuarius flu.

*Hic lacunula
est in Græco.

Coralus.
Pambœotia.
Coronæi.
Coronenses.
Haliartus.
Helos.

Plataeæ.
Eleutræ.
Fortè, sunt, àσι
Græce legitur.

A

Afopus. autem ut præter Plataeas Afopus amnis currat. Eo in loco Græcorum copia, Mar-
Mardonius. donium ducem cum CCC. Persarum millibus occisione delerunt. Tunc Eleutherio, id est Liberatori Ioui templum construxerunt, & certamen gymnicum coronatum designauere, Eleutheria id est Liberatoria ludos ipsos uocitantes. Eorumque qui in prælio obierunt, sepulchrum publice constructum cernitur. Etiam in Sicyonis agro populus est quam Plataeas appellant, cuius quidem oriundus fuit poëta Mnafalces. Mnafalceos Plateada sepulchrum, Glyfantem autem uicum in Hypato monte dicit, qui prope Temessum arcemque Cadmæam in agro Thebaico iacet. Quem Geolophem, id est terrestrem tumulum uocant. Cadit in campum Ionium (sic enim nominant) qui porrigitur ab Hypato monte. Quod autem dicitur sic,

Locus Homeri
Iliad. B. οἱ δ' ὑποθέβας ἔχον. id est,
Subthebas. Quique Subthebas habebant.

Quidam sanè sic accipiunt oppidulum quoddam Subthebas nomine, alij uero Potnias. Derelictas enim fuisse Thebas propter Epigonorum expeditionem, cum illæ Troiani belli nequaquam participes extitissent. Alij autem participes quidem illas fuisse asserunt, cæterum sub Cadmæa tunc habitationes extitisse, planis in locis atque campestribus, post Epigonorum incursionem, cum Cadmæam ædificare ac restituere nequirent. Postquam uero Thebas Cadmæam uocabant, poëtam pro his qui tunc sub Cadmæa habitarent dixisse Subthebas, pro eo quod est sub Cadmæa habitantes. Onchestus uero ibi est, ubi consilium Amphictyonum in Haliartia ora in unum cogebatur ad lacum Copaidem solumque Tenericum, situs in edito uertice nudus Neptuni phanum habet, & ipsum quidem purum. At poëta ad locorum ornamenta, omnia templa flucos amcenos uocant, tametsi nuda fuerint.

Cadmæa. Tale illud est Pindari de Phœbo dictum,
Onchestus. *Haliartia.*
Amphictyonii
consilium.
**Luci φρονιά.*

Μοῦσος ἐπιπείσει γῆν τε καὶ θάλασσαν,
 Ἐσποπιάσι μεγάλας ὀρέων ὑπὲρ ἔσα,
 Ἐμυχούς δ' ἰνὰ σάββα βαλλόμενον Ἐρικπίδας ἄλσειον,
 Motus terram adibat & pelagus,
 Et ad magnas montium speluncas adstabat,
 Sinusque repostos circunuolans adibat, lucorum fundamenta percutiens.

Euarius. Male Alcæus sicut Euarij fluminis nomen permutauit, sic & Onchesti mentitus
Onchestus. est nomen, ad extremas Heliconis oras ponens Onchestum, qui quidem longe, non parum ab ipso monte consistit. Tenericus autem campus à Tenero nomen accepit, quem Apollinis filium ex Melia oraculi sui uate, fabulæ commemorant, ad Ptoon montem, quem idem poëta triuerticem esse refert,

Tenericus cæ-
pis.
Melia.
Ptoos triuer-
tex. *Locus Homeri*
in Catalogo. *Αἰάποτε τὸν τρικάρανον πῶς ἠδὲ θυμῶνα κατέχευε.*
 Olim tricipitem Ptoi cauernam tenuit.

Et templi custodem uatēque Tenerum nominauit, uatis simile tenentem uocabulum. Ptoos autem mons campo Tenerico lacuique Copaidi ad Acræphium incumbit. Eratautem Thebanorum mons simul & oraculum. Acræphium uero ipsum in sublimi positum iacet, quod Arnen à poëta uocari dicunt, quo nomine & Arne Theffalica est. Memorant alij & Arnen & Mediam ab lacu absorptas. Cernodorus autem scribit,

Arne. οἱ δ' ἐπολυάφυλον ἀσκρῶν ἔχον.
 Quique habitant largis fecundam uitibus Ascram.

Haud

Haud sanè uersus Hesiodi legisse uidetur, quos sua de patria cecinit. Nec Eudoxum longe deteriora de Ascra uulgantem. Quonam modo talem à poëta dici, fecerunt. Haud enim una Tarna in Bœotia commonstratur, apud Lydos sanè sita est, cuius mentionem & poëta fecit Homerus,

*Ἰδομενεὺς δ' ἄρα φάισον γήρατο τέκνον ἔομ
βώρ, ὅς ἐκ τάρνης ὄριβώλακ' εἰληλθεῖ.*

Idomeneus Phæstum uita spoliavit & armis,
Fabro ortus Boro, Tarnæ ueniebat ab aruis.

Reliquæ partim lacum accolunt, uidelicet Alalcomenæ & Tilphosium, partim autem seorsum, Chæronea, Lebadia, Leuctra. De quibus dignum est meminisse, Alalcomenarum Poëta meminit, sed non in Catalogo,

ἤρετ' ἀγέη' ἔ' ἀλαλκομενῆς ἀβλύη.

Iunonisq; Argiux & Alalcomeniæ Mineruæ.

Vetustum nanq; templum Mineruæ habent, eximia ueneratione cultum, ibiq; deam natam esse aiunt, sicut & Argis Iunonem. Proinde poëtam utranq; per earum patrias nominatim protulisse. Quocirca fortasse in Catalogo nullam horum uirorum mentionem fecerat. Qui uiri cum diuinitate donati sacri essent, ab ipsa in Troiana expeditione missi facti erant. Hęc enim ciuitas ipsa ab omni populatione tuta permansit, cum nec ampla esset, nec loco satis uallato septa, sed in plano iaceret. Incolę uero cuncti deam pietate placantes, ab omni uiolentiā & iniuriā reddebantur illæsi, & proinde sese hostes abstinebant. Adeo ut Thebani belligerantibus aduersus eos Epigonis urbem relinquere coacti, ad illos confugisse dicantur, & ad Tilphosium montem munitum, ac ualidum illis incumbentem. In quo & fons est Tilphosa, & Tiresiæ monumentū, ubi profugus diem suū obiit. Chæronea uero iuxta Orchomenum sita est, ubi Amyntæ filius Philippus magno prælio uictis Atheniensibus & Bœotijs & Corinthijs, Græciam suo subiugauit imperio. Illic autem & eorum qui in pugna ceciderent mortalium publicum sepulchrum ostenditur. Eisdemq; in locis & Romani Mithridatis copias millium plurimorum debel-

lauere, adeo, ut præter paucos, qui fuga in naues salutem compararunt, reliqui aut ferro ceciderint, at capti in hostium potestatem uenerint. Lebadia quidem est, ubi Trophonij Iouis constructum est oraculum, hiatus subterranei descensum habens. Eò autem descendit suscepturus uaticinium. Iacet autem Heliconis & Chæroneæ medium iuxta Coreneam, Leuctra uero eo in tractu sunt, ubi Epaminundus Lacedæmonios ingenti superans prælio, eorum calamitatis & cladis initium reperit. Ex eo enim tempore Græciæ principatum ultra recuperare nequuerunt, quem prius adepti tenebant, præsertim posteaquàm secundo apud Mantineam congressi, rem infeliciter gesserunt. Vnum tamen illis, quanquàm hunc in modum afflictis, permansit, ut nullorum aliorum ditioni subacti sint, usq; ad Romanorum imperium, à quibus eis habitus perdurat honor, propter regendæ ciuitatis probitatem. Monstratur sanè locus ipse in uia quæ ex Plataeis ducit ad Thespias. Deinceps quidem poëta Orchomeniorum memoriam facit, eos in Catalogo à Bœotiorum gente separans. Vocata autem Minyeium Orchomenon à Minyarum natione. Hinc uero colonos quosdam deductos ad locum ex Minyis dicitur, unde Argonautas Minyas dictos esse constat. Locupletissima autem quon-

Ascra.
Arna.
Tarna.

Iliad. v.

Alalcomene.
Tilphosium.
Chæronea.
Locus Homeri
Iliad. d.
Lebadia.
Leuctra.
Minerua nata
le.
Iunonis natale
Alalcomenia
Minerua.

Epigoni.
Tilphosius m.
Tilphosa.
Tiresia monu-
mentum.
Amyntas.
Chæroneæ situs.

Lebadia.
Trophonius
Iuppiter.

Leuctra.
Epaminundus.
Græciæ principatus amissus.
Mantineia.

Orchomenus.
Minyæ.

dam extitisse ciuitas uideretur & potentissima. Opum quidem testis est etiam Ho-

Merus. Dinumeratis enim locis opulentissimis ait,
Iliad. 1. οὐδ' ὅσ' ἐς ὄρχομενὸν ποτ' ἰβίος ἔταε, οὐδ' ὅσα δὴ βας ἀγυπῆτας.

Nec quanta in Orchomenon Ægyptiæ sue Thebas aggeritur gaza.

Erginus. Potentiæ uero, quoniam Thebani Orchomeniis tributa soluebant, & Ergino
Etheocles. Orchomeniorum Tyranno, quem ab Hercule extinctum ferunt. Etheocles qui-
Gratiarum dem Orchomeniorum rex, qui primus Gratiarum templū extruxit, utriusque rei
templum. & amplissimarum rerum & potentiæ documento est. Qui siue in accipiendis gra-
Dandi accipie. tijs, siue in erogandis, siue in utroque pro uirtutis officio recte peragens, has ipsas
dīq̄ uices. deas honoribus extulit. Necessesse enim eum ad beneficentiā, liberalitatemq̄ natu-

ra pronum ac institutum fuisse, qui ad dearum istarum decus ac uenerationem con-

Pecunie uis. ficiendam tantopere fuerit affectus, ut istam iam potentiam compararit. Verum
 ad hanc & argenti copia fuerat opus. Qui enim non multa possideat, ne multa quā-
 dem erogaret. Quiq̄ non multa accipiat, ne multa quidem haberet. Sin utrunque
 contineat, & referendi quidem beneficii uicem habet. Quod enim exinanitur si-
 mul atque repletur ad usum ac necessitatem, repletum semper est. Qui uero præstat
 nec recipit, haud in utranque partem recto fungetur officio. Nam eius desinit mu-
 nificentia, cum arca arariumq̄ defecerit. Cessabunt ergo donatores ei, qui tantum-
 modo accipiat, nihil contra gratificari paratus. Sic ne una quidem ex parte hic ipse
 suum bene nauabit officium. Similia & de potentia dici queunt. Cæterum absque
 communi cunctorum sermone, quod pecunia plurimo in honore sit mortalibus,
 interq̄ res humanas ea feruentissime polleat, idq̄ e' singulis considerare licet. Reges

Dynaste. enim ipsos plurimum posse dicimus, ideoq̄ ipsos *δυναστας*, id est potentes nuncu-

Regie persuasiones. pamus. Quoniam quò uelint populos, aut uiaut suasionem perducant, per munia-

ficentias igitur maxime persuasos efficiunt. Non enim oratione suadere regale, sed
 oratorium est munus, regiam uero suasionem tunc appellamus, cum donationi-
 bus adducant, ferantq̄ quò cupiant: itaq̄ muneribus exhibendis persuadent, ar-
 morum autem copijs uiolant, & urgent, ista uero ambo pecunia ueniunt, compa-
 ranturque. Nam ille magnum habet exercitum, cui & alendi facultas suppetit. Et
 plurimas effundere largitiones is ualet, cui amplissima possessio euenit. Fama tu-
 lit tractum ipsum, qui nunc est subter Copaidem lacum, siccam prius terram fuisse

Aspledon. se, & omni agricolationis genere ab Orchomeniis cultum extitisse, qui penes il-
Spledon. lum habitant. Hoc igitur magnarum diuitiarum argumenta ponunt. Aspledo-
Eudielus. nem uero quidam prima dempta syllaba, Spledonem uocant, posterius Eudie-

lum submutato nomine, & urbem & agrum dixere, id est bono præditum crepus-

Dilinum. sculo, proprietatem fortasse matutini crepusculi clima ipsum proferendo, ipsis in-
 colis conuenientis, præsertim in hyeme apricando. *δελινὸν* nanque crepusculum
 designat. Quod cum duplex sit & diei extremitates frigida, longe uespertinum
 matutino frigidius est, cum illud nocti propinquius intensius agat in frigus, hoc
 uero ab nocte discedens, remissionem illius efficiat. Frigoris nanque curatio &
 medicina fit à sole. In tempore igitur gelidissimo tale fit apricissimum, & hyber-

Melas flu. no in rigore commodissimum redditur. Stad. autem uiginti distat ab Orchome-
Panopeus. no. In medio autem fluuius Melas labitur. Super oram uero Orchomeniam,
Hyampolis. Panopeus ciuitas Phocensis imminet & Hyampolis. Quibus contermina est ci-
Opus. uitas Opus, Locrorum Epinemidiorū metropolis. Scriptis sanè est proditū Or-
 chom

chomenun
 de aquis ad
 usque ad P
 Achæos no
 captiuitate
 nus alter. B
 quere, quos
 Bœotiam a
 similiter à n
 terra Locre
 plius Opur
 rum ora est.
 is non am
 contigua est
 rha & Anti
 spectantes.
 cidis est, &
 cumbit, eo
 riam, altera
 tionem, ad
 nita pelagu
 in signatori
 biparito q
 metropoli
 Gnemide, C
 inquam & a
 cis Delphici
 lesque inter
 sic t̄ cum
 Parnaso & L
 nanes è nati
 qualdā (quo
 prædictas pl
 ca, honore &
 tat Corycium
 tum. E Parna
 pars, et Atoli
 tur Phocense
 tam, magis a
 scie locorū p
 occasum. Ali
 fei usq̄ ad a
 in qua gentes
 angulo. L
 rallela habeb

chomenum superioribus annis campestri in regione habitatum. Stagnantibus inde aquis ad Acontium montem denuo ædificatum. Latius enim patet ad stad. LX. usque ad Parapotamios Phocidis. Historici quidem tradidere Ponti inquilinos Achaeos nominatos, Orchomeniorum colonos, cum Ialmeno duce post Troiæ captiuitatem, eam in regionem actos erroribus. Est etiam ad Carystum Orchomenus alter. Bene enim talem nobis subiecere materiam, qui de nauibus scripta reliquere, quos sequimur cum proprie materiæ nostræ conducentia protulere. Post Bœotiam autem & Orchomenum, Phocis adest Bœotiæ apposita, in aquilonem similiter à mari ad mare, tempore utique pristino. Daphnuntem enim aliquando terræ Locrensis fuisse constat, Locrensem tractum in duo scindentem. Is sinus ipsius Opuntij, & litoris Epicnemidiorū medius constitutus est, nunc ipsa Locrorum ora est. Cæterum urbs tenuis sanè solo æquata, dirutâque iacet. Itaque Phocis non amplius usque ad Euboicum pelagus pertinere uidetur, Crissæo autem contigua est sinui. Crissa enim ipsa Phocidis est, ad ipsum sita pelagus, & Cirrha & Anticyra, & aliæ super eas in mediterranea frequentes oræ ad Parnasum spectantes. Delphi quidem, & Cirphis & Daulis, & Parnasus ipse, qui & Phocidis est, & occiduum latus terminans. Quo autem modo Bœotiæ Phocis accumbit, eo & Locris utrique Phocidi. Duplex nanque est à Parnaso partita bifariam, altera quidem ab occidua parte Parnaso accumbens, & eius depascens portionem, ad Crissæum uero sinum pertinens altera, in orientem ad Euboicum finita pelagus. Vocantur autem hi quidem occidui Locri & Ozolæ. Habent etiam in signatorio ciuitatis annulo stellam insculptam hesperum. Reliqui item & ipsi bipartito quodammodo diuisi. Hi quidem Opuntij ab primaria illorum ciuitate metropoli Phocensibus, & Bœotijs finitimi. Hi autem Epicnemidij à monte Cnemide, Oeteos atque Malienses attingentes. Inter hos autem ambos, occiduos inquam & alteros, medius sese Parnasus attulit, in aquilonem prolixus, & ab locis Delphicis usque ad Oeteos montes, Aetoliósque in unum coeuntes, Doriensésque intermedios. Rursus sicuti Locris ipsa existentes Phocensibus apponitur, sic & cum Ætoliâ & quibusdam intermedijs, Dorica tetrapoli utriusque Locridi & Parnaso & Doriensibus. Super istos Ætolorū pars ad arcton uergentes, & Acarnanes è natione Epirotica & Macedonica inuicem mutuo distantes, sicuti fascias quasdam (quod antea diximus) ab occidente perductas ad septentriones intelligere prædictas plagas. Vniuersus autem Parnasus consecratus existit, & antra & alia loca, honore & sanctitate digna continens, è quibus celeberrimū & formosissimū extat Corycium Nympharum antrum, eodem quo & Cilicium nomine nuncupatum. E Parnasi uero lateribus, unum pascuntur Locri, & Ozolæ & Doriensium pars, et Ætoli iuxta Coruum. Sic enim montem Ætoliū appellant. Altero fruuntur Phocenses, & Dorienses maiori ex parte, qui tetrapolin habent Parnaso appositam, magis autem orientis partibus adhaerentem. Ipsa igitur in longum latera, et fasciæ locorū prædictorum in longitudinē tendunt, una in boream spectans, altera in occasum. Aliæ occiduae haud pares sunt orientalibus. Nec ripa utraq; & sinus Crissæi usque ad aquilonarem, & altera contra Eubœam usque parallelæ inter se sunt, in qua gentes. Cæterum sic accipiendæ sunt talium locorum figuræ, sicut in triangulo. Linearum plurimum. Ipsa enim parallela inter se erunt, & latera parallela habebunt. Iste igitur integer typus ac forma est, reliqui deinceps de situ

Acontius.
Parapotamij.Orchomenus
ad Carystum.Phocis opp.
Daphnus.
Locrensis tractus.Crissa.
Cirrha.
Anticyra.
Delphi.
Cirphis.
Daulis.
Parnasus.Locri occidui.
Ozolæ.Opuntij.
Epicnemidij.

Parnasi situs.

† Deest aliqd.
Locri.
Acarnanes.

Parnasus sacer

Corycium antrum
Dorienses.
Ætoli.
Coruum mons.Locus hic multis
tilis est.

Phocis. tractus. Singula dehinc ordinatim exponamus, suscipientes à Phocide principiū.
Delphi. In hac autem duæ clarissimæ ciuitates eminent, Delphi & Elatea. Delphi quidem propter templum Apollinis Pythē, & oraculum uetustate insigne. Siquidem Agamemnonem ab illo responsum petiisse, memoriæ poëta prodidit. nanq; Citharæus, Ulyssis & regis Pelidæ rixam decantans introducitur,

odysse. νείηθ' Ὀδυσσεὺς καὶ Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεύῃ,
 ὡς ποτὲ δὴ κείθεντο, ἀναξ δ' αὐτῶν ἀγαμέμνων
 χαίρει νόω.
 ὡς γὰρ οἱ χρείων μὴν ἔσθ' φοῖβ' ἑπόλων
 πύθοι γ' ἄγαθέη.

Iurgia Pelides, Ithacusq; tulere feroces,
 Rexq; Agamemno uirūm captabat gaudia mente,
 Hoc sibi consilium cecinit nam Phœbus Apollo,
 Pythius ex adyto.

Elatea. Ob hæc quidem Delphi celebres. Elateam uero cunctarum eo in tractu ciuitatum amplissimam, & opportunissimo esse in loco sitam, patet, cum in angustijs emineat. Et qui ea potius sit in agrum Phocensem atq; Bœotium incursiones commode faciat. Rupes enim instant, Oetææ primum, deinde Locrenses & Phocenses. Incurfantibus sanè è Thessalia exercitibus nusquam faciles aditus, sed ingressus angustos quidem habet, intra terminos locatos, quos finibus adiacentes urbes tueantur. Quibus in hostium potestatem redactis, & transitus occupari contigit, quandoquidem Delphici templi splendor honore præcellit. Sic & loci situs natura ipsa principatum præsefert. Hæc enim sunt Phocidis partes, in occasum maxime uergentes, & ab his sumendum est initium. Dicitur est ut Parnasus usque ad occiduos Phocidis montes locatus sit. Eius latus in occasum prospectans † Locri & Ozolæ possident, australe uero Delphi. Locus sanè petrosus, spectaculi formam habens. In eius cacumine templum surgit & oppidum, in circuitu stadia sex ac decem complectens. Supra illud Lycoria sita est. Quo in loco antiquitus Delphi supra templum consistebant. Hoc autem tempore circa ipsum, affines Castaliæ fontis, sua locarunt domicilia. Ante urbem autem Cirphis ex australi parte præiacet, rupes sanè prærupta, fundosam relinquens uallem, per quam plurimus amnis dispergitur. At sub Cirphin rupem urbs uetusta iacet Cyrrha ad mare locata. Ab ea incipit ad Delphos ascensio, stad. ferè LXXX. E regione uero Sicyonis posita est. Ante Cyrrham autem Crissæa planities iacet, fertilitate foelix. Porro alia rursus ciuitas adest Crissa, quæ sinui Crissæo uocabulum præbuit, postea Anticyra. Quo nomine & alia est ad sinum iacens Maliacum, & Elleborus. Illic elleborum seu ueratrum urbanum nasci uulgant, hic autem optime præparatur. Quocirca frequentes huc aduenæ confluunt, purgationis & † curationis ergo. Etenim in Laconica pharmacum nasci quoddam, sesamorum semini perquam simile, cui permixtum præparant Oetæum elleborum. Hæc quidem manet adhuc, at Cyrrha Crissæque diruptæ iacent. Illa quidem prius ad sinum Crissæum, Crissæa uero postea sub Eurylocho Thessalo Crissæi belli temporibus. Crissæi siquidem cum secundis rebus florent, propter Siculorum & Itælorum uectigalia, acerbe ab his qui oraculum peterent, exigebant contra Amphistyonum edicta. Hæc eadem sanè Amphistyonis aduersa uenerunt, hi Locrorū Ozolarū

† τῆσδε οἱ ὄψε
 να. i. Locri qui
 appellantur οζ
 ζολæ, citra cō
 iunctionē cop.
 legitur.

Locri Ozolæ.
 Lycoria.
 Castalia.
 Cirphis.
 Cyrrha.
 Crissa.

Crissæus sinus.
 Anticyra.

Elleborus.

† οὐρανόσδε
 οὐρανόσδε
 οὐρανόσδε
 οὐρανόσδε

Crissæorū bel
 lum.

Amphistyai.

la... iuris su
 bus consec
 quam olim
 re cogentes,
 non nihil or
 cumento su
 ad quos con
 rum opera, &
 peis oracula
 & curuam e
 dem referri t
 quem cum P
 re, & metro
 uerfus inten
 etenim uaten
 interrogand
 mortalis, & i
 dis templis c
 tesq; natura i
 nia sacra cōc
 res celebraba
 pere primur
 conuentus,
 plo honore
 extitisse uide
 uerfæ quoda
 stere uidebat
 refert Pinda
 ab ortu, reliq
 plo monstrat
 mento incur
 phis adestet,
 tyonicum c
 plo commun
 tanquam sac
 tione opus fo
 in obscuro ia
 rum qui men
 quæ in cōcili
 dem per se, il
 num iurisditi
 complures fa
 licut & Ach
 tur ciuitates
 enim legatu

la iuris sunt. Isti enim aduentantes reparata Crissa, campum ab Amphictyonibus consecratum denuo arare & serere coeperunt, & in hospites externos maiorem quam olim Crissæi exercuere sacuitiam. Quocirca eos Amphictyones pœnas dare cogentes, deo ipsi gratiam reddiderunt. Hac itaque tempestate neglectui datur non nihil oraculum, superioribus annis excellentissimo in honore habitum. Documento sunt thesauri, quos populi potentesque principes ibidem construxerunt, ad quos consecratas offerebant pecunias, nec minus artificum præstantissimorum opera, & ludi Pythici illic decertati, & innumerabilia tot & commendata scriptis oracula. Authores certi memorant diuinum ipsum domicilium, profundam & curuam esse speluncam, non admodum lato ore patentem, unde auram quidem referri sacro efflante numine. Excelsum autem ostio imminere tripodem, quem cum Pythia uates inscenderit, hausto diuinationis spiritu, dei responsa referre, & metro & oratione soluta. Hæc uero poëtas quosdam templi ministros in uersus intendere. At Phemonoën primam diuinantem Pythiam fuisse ferunt. Sic etenim uatem ipsam uocatam. Urbis quoque uocabulum *ἐπὶ τὸ ὑπέδαυ*, id est ab interrogando, audiendo, discendo, inclinatum esse, priore producta syllaba, & immortalis, & indefessa ministra foret. Hæc igitur in edificandis urbibus, & uenerandis templis cõmunibus fuerat intentio. Etenim conuenientes in unum ciuitates, gentesque natura in cõmune cõgregabiles, mutua utilitati pariter seruirent, & ad cõmunia sacra cõcurrerent. Hisce de causis & dies festos agebant, & conuentus frequentes celebrabant. Omnia enim hæc ad conciliandos amore homines tendunt. Incipere primum à sodalibus & sacrorum socijs & consecraneis. Quo autem maior conuentus, & ex pluribus aduentaret, eo maior putabatur utilitas. Huic igitur templo honor euenit amplior propter oraculum, quando minus alijs omnibus fallax extitisse uideatur. Etiam quippiam ipse loci situs addidit. In medio nanque uersæ quodammodo Graciæ & intra & extra Isthmum, imò & totius orbis consistere uidebatur, unde & telluris umbilicum appellabant. Fabulam addentes quam refert Pindarus, cõfingens ab Ioue duas dimissas aquilas in hoc coisse loco, unam ab ortu, reliquam ab occasu. Quidam autem dixere coruos. Cæterum quispiam in templo monstratur umbilicus, pendentibus ornatus uittis, cui duæ quæ fabulæ argumento incumbant imagines aquilarum. Cum huiusmodi sanè commoditas Delphis adesset, eò facile conueniebant præcipue finitimi. Ipsum etiam ex ijs Amphictyonicum constitutum erat concilium, & de rebus publicis cõsulturum, de quo templo cõmuniorem curam ac diligentiam habiturum, cum tantum pecuniarum, tanquam sacra munera multa, & in templo locata iacerent, quibus ingenti ueneratione opus foret atque custodia. Verum enim uero antiqua illa quidem incognita in obscuro iacent. Inter eos qui memoria celebrati sunt. Acrysius uero primus eorum qui memorantur Amphictyonas instituisse putatur & ciuitates decreuisse, quæ in cõcilium cõmuniter accederent, & cui libet dedisse suffragium, huic quidem per se, illi uero cum alijs siue cum pluribus. Declarasse etiam Amphictyonomum iurisdictiones, quot ciuitatibus contra ciuitates forent. Posterius autem aliæ cõmplexes factæ sunt institutiones, donec & hæc ipsa destructa est ordinatio, sicut & Achæorum status. Primo quidem igitur duodecim conuenisse dicuntur ciuitates, singulæque bis in anno ad concilium Pylagoram mittebant (sic enim legatum illum uocabant) ueris initio & autumnii, postea uero plures conue-

Delphicū oraculum.

Delphica spelunca.
Tripus.
Pythia uates.
Phemonoë Pythia.

Umbilicus orbis.
Aquila Iouis.

Amphictyonicum concilium.

Acrysius.
Amphictyonomus institutor.

Pylagoras.

- Pylea.* nere ciuitates. Conuentum autem illum uel synodum Pylæam nuncupabant, uer
Pylæ. nam scilicet & autumnalem, quoniam *ἡ Πύλαις* congregabantur, id est ad portas
Thermopylae. quas etiam Thermopylas dicunt. Cæteri autem Pylagoræ immolabāt. Initio quie
dem & hæc & oraculum ijs communia erant, qui prope habitarent, posterius et
iam ijs qui procul distabant proficiscebantur, & oraculo utebātur, & dona mite
Alyates. tebant, thesaurósque paratos locabant, sicuti Cræsus, eiusq; pater Alyates, & Itæ
lorum pleriq; ac Siculi. Cumq; inuidiosæ sint diuitig, laboriosa est earum custodia,
Diuitiarū cu- stodia diffici- lis. etiam si cuiusdam numini attributæ, consecratæq; fuerint. Hodie profecto summa
Delphicū ora- culum exhau- sum. in mendicitate Delphicum est oraculum, propter opes autem dona ipsa sacra par
tim intercepta fuere, partim magno in numero permanent. Verum prioribus secu
lis templum ipsum erat opulentissimum, uel Homero testificante,
Iliad. 1. οὐδ' ὄσα λαὶν ἔδωκεν ἀφ' ἡρώων ἑνὸς ἕργου
φείβοιτο πτόλωνος πύθοιο γυνὴ πεπρωμένη. id est,
Nec quot marmorea Phœbi delubra capessunt,
Vaticoni uates seruat, quem Pythia in rupe.
Aphetor. Quem ab edendis oraculis Aphetorē dicunt, thesauris manifestant, & tot repo
sitarum opum acerui, & tanta à Phocensibus patrata diuinorum uasorum popu
Phocensium sa- crum bellum. latio. Vnde Phocense sacrum (ita enim uocant) bellum exarsit. Hæc quidem dia
reptio Philippi Amyntæ filij ætate patrata fuerat. Aliam rentur antiquam fuisse,
qua decantatæ ab Homero immensæ illæ opes fuerant exportatæ. Nam apud po
Onomarchus. steros, ne uestigium quidem ullum illarū seruari cernimus, cum Onomarchus &
Phaylus. Phaylus templum ipsum diripuerūt. Sic enim alia ab illo proditum est memoriæ,
nouiora illis esse dona & opumq; genera. Recondita enim sunt in thesauris ex hosti
** Sic contex- tus lacerus est.* libus capta spolijs, deoq; oblati, titulos seruantiæ & offerentium inscripta nomi
Spineta. na, ut Gyge & Cræsi, & Sybaritarū & Spinetarum Adrię incolarum, & sic deli
** Rursus lacu- nula alia.* quis. & dona ac prisca in unum commixtæ sunt diuitiæ. Alia quoque loca signifi
Aphetor quid. cant, que uiri isti ex illis adornarunt. Sunt qui Aphetorem thesaurum dici appro
bent, & Aphetoris limen, defossos in templo thesauros sub terra opesq; depositas
asserant, conatumq; Onomarchum noctu thesauros illos effodere, magnis qui
dem in terra factis terræmotibus extra templum euolasse, & effossioni finem impo
Mutilus locus. sisse, alijs etiam ne talia tentarent pauorem incussisse. in fa
bularum ordine ponemus. Secundum autem Agamedes & Triphonij opus
esse aiunt. Verum quæ nunc extant Amphictyones instituerunt. Ostenditur ue
Neoptolemi tumulus. ro in templo Neoptolemi tumulus, qui iubente oraculo constructus est, cum uir
Machæreus. Delphicus Machæreus mactasset illum. Petebat enim deus (ut fabulæ tradunt)
paternæ cædis supplicium. Vt autem simile ueri est templum inualisse commo
Branchus. tus est. At Machærei prognatus extitisse fertur Branchus, delubri in Didy
mis præsul. Agonem quidem in Delphis, priscum illum citharcedorum insti
tuerunt, deo Pæana canentium. Hunc autem Delphi Crissæo finito bello posue
Pythia ludus gymnicus. re. At porrò Amphictyones, equestre certamen & gymnicum in Eurylocho or
** εν γυμνῳ.* dinauere & coronarum, quem Pythia uocauerunt. At citharcedos tibicines, ac fi
dicines, citharistasque adiunxerunt, sine carmine modulationes aliquas reddi
Modulationes Pythicae. turos quod Pythicus ritus uocatur. Quinque uero eius generis particulae sunt,
Pythicus ritus Pæan. Anacrusis, Ampera, Cataceusmus, Iambi & Dactyli, Syringes. Modulatus est
Timosthenes. autem Timosthenes secundi Ptolemæi classis præfectus, qui de portibus de
cem

cem uolumina
depugnatum, di
esse demonstrās,
certamen ipsum,
tur ritibus uictō
liquis, unde iacob
cientes, perinde a
quo plurimum a
modum & de illo
detur, interdum i
storiarum increp
exornans, ad ipsi
nem, quod ubiq;
nam. Absurdum
modum inquiri
uerissimum est, ac
ctis continuo sub
cupientes, oracul
cum ad mansuetu
proloquens, quæ
ullo quidem ad
deas ipse corpori
gnitionemq; mo
nam forent expli
citatos, id est indi
re Apollinem in t
bus, & minuti uiu
nunc Atheniensis
Panopeam deind
urum profecto ui
nuntiasse homine
sagittis debellato,
ditam, ut qui con
nis uero tabernaci
que ac semper reru
mentum factitant
tens Apollo & T
ciens, & terram ur
tabat, quid oport
sumq; Draconem
fulos conturbare?
sit, eos omni temp
Eoles coluisse, eie
Epais ex Elide pro
nac Diomede. S

cem uolumina cōposuit. Vult autem Apollineum agonem aduersus Draconem depugnatum, diuinis efferre cantando laudibus. Anacrusin quidem præludium esse demonstrās, Amperam autem primam certandi experientiam, Cataceusmū certamen ipsum, Iambum autem ac Dactylum cantum pæanem, qui talibus efficiuntur rithmis uictoriæ gratia, è quibus alter hymnis est proprius, Iambus autem obliquijs, unde *ιαμβισιν*, Syringes uero beluæ deficientis languorem imitantes ac efficietes, perinde ac ad extrema conuertat sese morientis sibila. Cæterum Ephorus quo plurimum ad hæc tractanda utimur propter hominis diligentiam, quemadmodum & de illo testis est Polybius, uir dignitatis eximiæ, contraria mihi facere uideretur, interdum ita electione instituens, & ab exordijs pollicens. Itaque scriptores historiæ increpās, quod fabulas studiose scriptis inserant, & ueritatem laudibus exornans, ad ipsius oraculi sermonem honestam quandam adiungit promissionem, quod ubique sanè ueritatem maximi æstimat, præsertim ad hanc ipsam materiam. Absurdum enim est (inquit) si reliquis in rebus talem sectamur, ueritatisque modum inquirimus. Cum autem de ipso loquimur oraculo, quod super omnia uerissimum est, a deo incredilibus & mendacibus utimur uerbis. His autem dictis continuo subinfert, quod Phœbus & Themis nostro generi utilitatem afferre cupientes, oraculum comparare decreuerunt. Subinde commoditatem eloquitur, cum ad mansuetudinem uitæ prouocabat, moresque castigabat, nonnullis responsa proloquens, quædam per edicta mandans, aliqua omnino prohibens, plerisque ne ullo quidem admittens pacto. Hæc autem alij disposuisse illū rentur (inquit) cum deus ipse corporis assumpsit imaginem, alij autem, cum suæ uoluntatis mentem cognitionemque mortalibus tradidit. De ipsis deinde dicere Delphis ingressus, qui nam forent explicat, antiquis temporibus quosdā extitisse Parnasios *αὐτόχθονας* uocatos, id est indigenas & aborigines, Parnasum colentes. Quo quidem in tempore Apollinem in terras aduentantem mansuefecisse homines è syluestribus fructibus, & minuti uiuendi ritu, Athenas egressum, adijisse Delphos eam per uiam, quam nunc Atheniensis populus Pythiadem supplicationem cum pompa præmittit, ad Panopeam deinde cōsistentem urbem, Tityum clade affecisse eius loci tyrannum, uirum profecto uiolentum ac flagitiosum. Postea coniunctos illi Parnasios, alio nuntiasse hominem esse nomine Pythonem ac cognomine Draconem, quo sanè sagittis debellato, inter adhortandum Io Pæan clamitasse, unde cōsuetudinem traditam, ut qui consecuturi sunt aciem, sic Pæanis celebrationem clamitent. Pythonis uero tabernaculum sic incendio tunc à Delphis assumptum, sicuti nunc quoque ac semper rerum ea ætate gestarū, perpetuam adhuc recordationem ac monumentum factitantibus. Quid autem fabulosius fieri posset, quàm sagittas mittens Apollo & Tityos, Pythonisque mactans, & ex Athenis Delphos iter faciens, & terram uniuersam permeans: quod si hæc minime fabulamenta esse putabat, quid oportebat Themis in fabulis celebratam scæminam uocari, fabulosumque Draconem hominem, nisi si uoluit historiæ fabulæque locos in unum confusos conturbare? Idem etiam his similia de Ætolis protulit. Nam cum præfatus sit, eos omni tempore inuictos, nunquamque depopulatos, quandoque Ætoliam Æoles coluisse, eiectionis regionis occupatoribus Barbaris, quandoque Ætolum cum Epeis ex Elide profectis, hos autem mutuis uicibus ab hostibus, istos ab Alcmaoneac Diomede. Sed ad Phocenses reuocetur oratio. Initio enim in ripa post Anti-

*ἐν ἀρχῇ.
ἀμπερα.
κατακευσμῶν.*

*ιαμβοί.
δακτυλοί.
σύριγγες.
ιαμβισιν.
Ephorus.*

Polybius.

*Phœbus.
Themis.*

Parnasij indigenæ.

Apollinis inter mortales gesta

Tityus.

*Pytho.
Io Pæan.*

Phocenses.

Maratho. Pharygium. Recessus portus. Abæ oracul. Ambrysius. Daulis. Tereus. Philomela. Progne. Daulia. Dauli. Cyparissus. Panopeus. Phanoteus. Epeus. Tityus. Eleeria spelunca. Trachin. Anemorea. Catopterus. Anemolea. Hyampolis. Demosth. in oratione περὶ τῆς φάσης. Elatea. Parapotamij. Cephisus.

cyram Maratho parua subest urbs, secundum eam inde Pharygium promontorium cum statione, deinde portus nouissimus recessus, quia sic illi obtigit, appellatus, sub Helicone & sub Ascra iacens. Abæ quoque non longe absunt ab his oraculum, neque Ambrysius, quæ idem quod Bœotia nomen tenet. In mediterranea uero secundum Delphos paulisper ad orientem Daulis est oppidulum, ubi Terea Thracem potentatū tenuisse aiunt, quæque de Philomela & Progne fabulis uulgata sunt, eo in loco patrata memorant. Verum Thucydides ad Megara scribit. Loco autem nomen à densitate arborum inditum est, cum *δαιλούς* densos appellant. Homerus quidem Daulida dixit, posterius uero Dauliam. Illud uero qui Cyparissus habent, duobus accipiendum est modis. Nam secundum alios nomen accepit ab arbore, alijs autem placet à uico ad Lycoream iacente. Panopeus sanè olim, nunc uero Phanoteus uicinus Lebadia locis, Epei patria, quæ de Tityo tradita sunt fabulis, hic gesta feruntur. Homerus quidem refert, ut Phæaces Rhadamanthum in Eubœam deduxerunt, ut Tityum expectaret telluris filiū, & speluncam Eleeriam ab Elara Tityi matre nominatam. Monstratur etiam per insulam Tityi facellum, cui honores quidem redduntur iuxta Lebadiam, Trachin quoque est ciuitas Oe-tææ Phocensi nomine similis, exigua sanè, ciues Trachini uocantur. At Anemorea ab cōtingenti nomen assequitur, locus enim Catopterus uentosas in illam trudit procellas, præceps quidem à Parnaso proueniens. Hic autem mons Delphorum & Phocensium terminus erat, qua tempestate Lacedæmonij Delphos à Phocensium societate disiunxerant, & per se rem suam urbanam agitare permiserunt. Eam plerique uocant Anemoleam, deinde Hyampolis à nonnullis appellatur. In quam è Bœotia Hyantes profugi sese receperunt. Ipsa maxime in mediterranea est, Parapotamiorum uicina, diuersa ab ea quæ in Parnaso Hyampolis nuncupatur. Elatea item inter Phocenses urbes amplissima, Homero fuit prorsus ignota. Citra enim illius ætatem noua condita, opportuno profecto sita est loco, aduersum maritimas incursionēs. Eius ingenium Demosthenes indicat & opportunitatem, res pentinum commemorans tumulum Athenis exortum, postquam à Prytanibus Elateam captam fuisse denuntiatum est. Sunt autem Parapotamij, id est affines flui- uio, pagus quidem penes Cephisum habitatus Phanotensibus uicinus & Chæronensibus, & Elateæ. Theopompus autem asserit, hunc locum ab Chæronea ad stadia quadraginta distare & disternare Ambrienses & Panopenses & Daulienses. Iacere autē in ipso ingressu è Bœotia in colle satis alto inter Parnasum & montem. Abesse autem per stadia quinque ab terminis, diuidereque Cephisum dantem angustum utrinque tramitem, principium quidem è Lilæa captantem, Phocensi urbe, ut inquit Homerus,

In catalogo. οἶτε λίλαειν ἔχον πηγὴς ἐπὶ κρηνοσὶο.

Et qui Cephisi pro fonte Lilæan habebant.

Copaidem uero is lacum ingreditur. Daulium sanè ad stadia sexaginta protenditur usque ad Hyphæteum, cui incumbit Orchomenus. Hesiodus quidem amplius de flumine earum producit, & eius fluxu ut totam perlabatur Phocensem oram, sese serpētis instar intorquens, utque penè Panopidem, Glechonemque munitam, & per Orchomenum se circumflectat. Angustia uero iuxta Peripotamios pugnam concitarunt, quā Parapotamiam nūcupant (dicitur enim utroque modo) & hunc unum quem habebant ingressum. Est & Cephisus Phocensis & Atheniensis & Sala-

minius

minius, quartus
 mem è Lyrcio. In
 ca gymnasium c
 ellet urbs, diruta
 mides Locros, h
 tes. Quippe sign
 chrum esse mem
 à nobis dictum
 diamur, ea duas
 tiam, qui ad utru
 uni quidē Opun
 te. Reliqua in oc
 Ozole nominan
 termedius, & De
 dum urbes quid
 nam iacere conti
 cut illud indicat
 pylas inscriptum
 tem se habet,
 τῶν δ' ἐποτρὸν φθιμῶν
 ἀγορῆς πόλις Λοκρῶν
 Quos pro se in D
 Vrbs pia Locro
 Ea uero abest
 quidem est tempo
 ceter quadraginta
 plium Eubœæ ue
 centum & sexagi
 Pyrrhæ tumulus
 monte Cnemide
 pantem eodē nor
 ora Opuntios fan
 gnationem quan
 tia terra natum el
 tus, fuga se subtra
 Achilles Menocci
 triam reducturum
 nebat, quem à pat
 quem Patroclus i
 dunt nominatū. I
 rutum ante dixit
 tea uero, si terrestr
 finus Maliaci sur
 dum Daphnunt
 in quem ex Eubo

minius, quartus quintusque in Sicyone, & in Scyro, sextus in Argo ducens originem est Lyrcio. In Apollonia uero uicina Epidamno, id est Dyrrhachio fons est circa gymnasium quem Cephisum uocitant. Daphnus quoque cum olim Phocensis esset urbs, diruta iacet hoc tempore Euboicum attingens mare, diuidens Epicnemides Locros, hos quidem in Bœotiam, illos uero in Phocidem à mari pertinentes. Quippe signum est, quod in ea facellum est Schedieum quod Schedij sepulchrum esse memorant, ad utranque partem Locrensem agrum. Satis de Phocidibus à nobis dictum est. Deinde Locridis ora subest ordine. Ideo de ipsa dicere aggrediamur, ea duas in plagas diuiditur, una quidem Locrorum est in Eubœam uergentium, qui ad utrunque Daphnuntis urbis latus discinduntur. Vocabantur autem uni quidem Opuntij à ciuitate metropoli, alteri uero Epicnemidij à Cnemide monte. Reliqua in occasum spectans occiduorum Locrorum appellatur, qui ijdem & Ozole nominantur, eos distinguit ab Opuntijs, & Epicnemidijs, & Parnasus intermedium, & Doriensium Tetrapolis. Exordiamur igitur ab Opuntijs. Secundum urbes quidem alias in quas Bœotium litus terminatur est regione Eubœæ sinum iacere contingit Opuntium. Opuntem autem metropolim esse constat, sicut illud indicat epigramma, quod prima quinque columnarum ad Thermopylas inscriptum habet, penes Polyandrium, id est publicum sepulchrum. Sic autem se habet,

*τὸν δ' ἔποτε φθιμῶν ἐπὶ ἑλλάδος ἀντία μὲν ὄν,
μητρόπολις λοκρῶν κεύθε.*

Quos pro se in Medos morientes Græcia uidit,
Urbs pia Locrorum nunc mater Opuntia claudit.

Ea uero abest à mari circa stadia quindecim, à Peneo autem sexaginta. Cynus quidem est temporium & promontorium Opuntium terminans sinum, stadia circiter quadraginta. Inter Cynum uero & Opuntem fertilis iacet planities, ad Adepsum Eubœæ uergens, ubi Hercules balnea sunt. Intercurrit autem fretum stadia centum & sexaginta. Enim uero Deucalion Cynum habitabat (ut dicitur) ubi & Pyrrhæ tumulus ostenditur, Deucalionis autem Athenis. Abest autem Cynus à monte Cnemide ad stadia quinquaginta. Et Atalanta sanè insula locata est in Opuntem eodè nomine, quæ altera contra Atticam sita. Quinetiam quosdam in Elea ora Opuntios fama est esse, qui digni non sunt, de quibus uerba fiant, nisi quod cognationem quandam renouant, quæ illis cum Opuntijs existit. Cæterum ex Opuntia terra natum esse Patroclum testatur Homerus, qui cum cædem patraisset inuitus, fuga se subtraxit ad Peleum. Menæcius uero eius pater mansit in patria. At enim Achilles Menæcio pollicitum, ut cum ex ea expeditione reuertisset, se illum in patriam reducturum. Verum non ille, sed Ajax Locrus Opuntiorum regnum obtinebat, quem à patria Aryco genitum ferunt, Eanen uero uocatum fuisse eum dicunt quem Patroclus interemit, à quo & facellum Eanium, & Eanidem fontem ostendunt nominatum. Post Cynum sanè deinceps Alope sita est & Daphnus, quem dicitur ante diximus. Ibidem portus est à Cyno nonaginta distans stadia. Ab Elea uero, si terrestre iter subeas in mediterraneam centum ac uiginti. Iam uero ista sinus Maliaci sunt. Nam post sinum Opuntium hic ipse contiguus est. Ac secundum Daphnuntem Cnemides sunt, locus munitus ad stadia uiginti, si quis nauiget, in quem ex Eubœa Cenæum est regione consistit promontorium, in occidentem

Epidamnus.
Dyrrhachium.
Daphnus.

Schedieum.

Locridis ora.

Opuntij.
Epicnemidij.

Ozole.

Opus.

Epigramma.

Cynus.
Adepsum.
Herculis balnea.
Deucalion.
Pyrrha.
Atalanta.

Patrocli patria
Menæcius.
Ajax Locrus.
Eanes.
Eanium facellum.
Eanis fons.
Alope.

Maliacus sinus
Cnemides.

Cenæum.

spectans, sinumque Maliacum freto disiunctum stadia ferme uiginti. Hæc autem
 iam Locrorum sunt Epicnemidiorum. Hoc in tractu tres prominent insulæ. Li-
 chades à Licha nomen affecuta. In iam dicto pelago & aliæ quidem insulæ sunt,
 quas libentes omittimus. Cæterum post stadia uiginti à Gnemidibus portus oc-
 currit, supra illum uero totidem stadijs Thronium iacet in mediterranea. Dehinc
 Boagrius amnis effunditur Thronium præterlabens, Manem autem eum nuncu-
 pant. Est autem torrens, ut interdum ne tinctis quidem ingrediare pedibus, quan-
 doque uero ad bina late fundatur iugera. Secundum hæc quidem Scarphea iacet su-
 perius, à mari stadijs decem, ab Thronio uero triginta procul absens. Postea uero
 Nicæa est ac Thermopylæ paulo paucioribus. Aliarum profecto urbium memo-
 riam facere indignum est, nisi quas Homerus meminit. Calliarus deserta linqui-
 tur. Dehinc campus nomine Bessa, id est arbutis refertus locus, quem sic ideo uo-
 cari contingit, quia syluis est obsitus, geminoque scribendum est. Similiter & Na-
 pe, id est collis arboribus circumdatus in Metymnæ campo, quæ Hellanicus igno-
 rans Lapen nominat. Populus uero siue tribus Attici agri Bessa unico scribitur, à
 qua Beseenses tribules dicuntur. Scharphe quidem in excelso sita longe stadijs ui-
 ginti distans, agrum & frugibus feracem, & arboribus consitum habet. Sic & ista
 à frequentia & densitate dicitur, hodie Pharygæ uocantur. Ibidem uero Iunonis
 Pharygæ phanum locatum est, à Pharygis in Argiua terra. Nam & Argiuorum
 colonia dicitur. Occidentalium quidem Locrorum non utique mentionem fecit Ho-
 merus, aut non apertis quidem uerbis, sed tantum ut illos pro istis breuiter uidea-
 tur attingere. De quibus nos Locris diximus, qui trans Eubœam sacram incolunt,
 perinde ac etiam alij existant. Hi sanè ciuitates habuerunt Amphissam & Naupa-
 ctum. Quarum quidem Naupactus prope Antirrhium permanet, nomenque inde
 accepit à pangendis, id est construendis nauibus, siue illic Heraclidæ classem cõ-
 pegerunt, siue loca prius compararunt, ut scribit Ephorus. Ea uero nunc Ætolis
 subiungitur, sic adiudicante Philippo. Ibi & Chalcis est, de qua memoriam poëta
 egit, cum Ætolas dinumerat. Paululum subter Calydonem, ibi est etiam collis Ta-
 phossus. In quo Nesi & aliorum Centaurorum tumulus locatus cernitur, è quo-
 rum tabo teterrimus odor sub montis radice profunditur, & humor crassioribus
 guttam manat. Quam quidem ob causam gentem illam Ozolas, id est odoris ma-
 li uocari. Adest & Molycrea Antirrhio, Ætolorum oppidulum. Amphissa sanè
 ad Crissæi campi uertices posita est, eam Amphictyones destruxerunt, sicut iam ex-
 posuimus. Tota uero Locrensis nauigatio paulò stadijs ducentis maior extendi-
 tur. Alopen item urbem & hac in parte, & in Epicnemidijs & Phthiotis nominat.
 Enim uero ab Epicnemidijs horum deducta colonia, & ab his Zephyrij deriuata.
 Cæterum Locris occiduis cõtiguæ sunt Ætoli, sicut Epicnemidijs Ænianses, qui
 hanc obtinent, medijs autem sunt Dorienses. Hi sunt qui quidem Tetrapolin mœ-
 nibus uallarunt, quam Doricæ nationis metropolin esseasserunt. Vrbes autem ob-
 tinebant, Erineum, Boium, Pindum, Cytinium. Imminet autem Pindus Erinæo,
 iuxta quam cognominis illi fluuius decurrit in Cephisum exonerans, non magno
 à Lilæa interuallo. Pindum autem uocant Acyphantem aliqui. Eorum rex Aepa-
 lius cum è regno fuisset expulsus, Herculis ope atque opera restitutus est, uti scripto-
 res prodiderunt. In cuius beneficij memoriam, ei iam rebus humanis circa Oetam
 defuncto gratiam reddidit, quippe Hylum inter eius filios natu maiorem adopta-
 uit,

uit, isque regni su-
 Hinc in Pelopon-
 nes ipsæ suam in-
 forent, posterius
 donico & Ætolis
 ad Romanorum
 quocumque sunt
 carnibus belli-
 tarum postremi-
 tis, cumque Amyn-
 debant, mons
 bracium extendi-
 scindit regionem
 una uergens in T-
 ritatis & celsitudi-
 tarum tractum. Il-
 tesque finitur, paru-
 Thessalia derelin-
 angustias uocita-
 quæ, magno in h-
 dromum appella-
 usque sinum Amb-
 pylas sanè intra a-
 chijs & Heracl-
 condita. Ab anti-
 Rhoduntia est lo-
 rum abundantia
 perlabuntur. Qu-
 byrasa est, qui (u-
 alter, qui à Trachi-
 scribit Herodotus
 rens pelagus inter
 congregientem, &
 stenditur. Ab Æto-
 tur tempestate ma-
 tra ipsa tenebant
 men de dignitatis
 Corinthumque. Gr-
 cians, quæ posteri-
 enim transmeand-
 sam. Annis uero
 exitus unus adest,
 des sanè paucis ac-
 stitit, donec alio p-
 miliones concide-

uit, isq̄ regni successionem suscepit, & nati natorum, & qui ab eo progeniti fuere. Hinc in Peloponnesum redeuntibus Heraclidis primus fuit impetus. Interea urbes ipsæ suam non mediocrem obtinuerunt dignitatem, licet & exiles & agro fertiles forent, posterius neglectui datæ sunt. Cæterum in Phocensi bello, regnoq̄ Macedonico & Ætolorum, Athamanumq̄ potentatu, sic actum est, ut eorum uestigium ad Romanorum imperium peruenisse dictu sit mirabile. Hæc eadem Aenianes quoq̄ passi sunt. Istos enim Ætoli & Athamanes extinxerunt. Ætoli enim cum Acarnanibus belligerantes, & magnam adepti potentiam, Athamanes uero Epirotarum postremi ad dignitatis fastigium deducti, cæteris iam ob res fractas desperatis, cumq̄ Amynta rege ingentem adepti potentiam. Hi uero Oetam montem possidebant, mons ipse ab oriente ac Thermopylis in occidentem usq̄ in sinum Ambracium extenditur, quodam etiam modo per lineas rectas mons iste montanam scindit regionem à Parnaso usq̄ Pindum Barbarosq̄ supraiacentes. Istius pars una uergens in Thermopylas Oeta uocatur, longitudinis ad stadia triginta, asperitatis & celsitudinis non mediocris. Longe autem excellentissimus ad Thermopylarum tractum. Ibi enim cacumen attollitur, & in rupes acutas præruptas præcipitesq̄ finitur, paruumq̄ & angustum uiatoribus à litore Locros petentibus, & ex Thessalia derelinquitur transitum. Ipsum quidem transitum Pylas, id est portus & angustias uocitant atque Thermopylas. Sunt enim ibi prope *θερπυαί*, id est calidæ aquæ, magno in honore, uti Herculi consecratæ. Supra sinus est mons, quem Callidromum appellant. Attamen aliqui etiam reliquum per Ætoliâ Acarnaniâq̄ usq̄ sinum Ambracium progredientem, Callidromum nominant. Ad Thermopylas sanè intra angustias castella sunt, Necæa quidem ad Locrorum mare, at Tichiüs & Heraclea super illam quæ prius Trachin uocabatur, ab Lacedæmonijs condita. Ab antiqua uero Thracide stadijs circiter sex distat Heraclea. Deinceps Rhoduntia est locus sanè munitus. Hæc autem loca tum ab asperitate, tum aquarum abundantia redduntur ad incursum difficilia propter fauces ualliû, quas perlabuntur. Quoniam præter Sperchium, qui Anticyram præterfluit, etiam Olyras adest, qui (ut fertur) Herculis rogam extinguere conabatur. Simul & Melas alter, qui à Trachine quinq̄ stadijs abest. Vallem uero quandam ad austrum esse scribit Herodotus, qua Asopus aliorum iam dictorum nomine uocatus percurrens pelagus inter Thermopylas ingreditur, assumitq̄ Phœnicem, è meridie sibi congregientem, & herois nomen gestantem, cuius quoq̄ monumentum iuxta ostenditur. Ab Asopo autem ad Thermopylas stadia intersunt quindecim. Ea igitur tempestate maxima decorabantur oræ istæ gloria, cum in earum potestate claustra ipsa tenebantur angustiarum uicina. Et cum aduersus exteriores interni certamen de dignitatis fastigio & principatu gerebant, sicuti Philippus Chalcidem, Corinthumq̄, Græciæ Pedicas uocabant, ad Macedonia oppportunitates respectans, quæ posterius, & ea quæ sunt ad Demetriadem uincula nominabantur. Hæc enim transmeandi domina, potensq̄ erat ad Tempe cum Pelion haberet ad Oesam. Annis uero posterioribus cum omnia uni subiecta sint imperio cunctorum exitus unus adest, & cuncta ad Thermopylarum angustias aperte patent. Leonides sanè paucis adiunctis finitimis contra tot Persarum millia, ope Locrorum obstitit, donec alio per montana circumueuntes tramite Barbari, ipsius Leonidæ comilitones conciderunt, & nunc in communem cunctorum tumulum eorum

Athamanes.
Aenianum im-
terius.

Oeta.

Thermopyla.

Pyle.

Callidromus.

Necæa.

Tichiüs.

Heraclea.

Rhoduntia.

Sperchius.

Olyras.

Melas.

Asopus.

Phœnix flu.

Chalcis.

Corinthus.

Pedicæ Græ-

ciæ.

Leonides.

B

Spartanorum
Polyandrii.

Iyandrium adest, & insculpta in columna Spartanorum late uulgata inscriptio,

ἐξ ἧς ἀπέχθειται λακεδαιμονίοις ὅτι πῖδος
λείμεθα ὅτι κείνων παρθόμοι νομίμοις.

Dic Lacedæmonijs hac hospes parte iacere,

Dum illorum rigidis legibus obsequimur.

Adest & ibi portus ingens & Cereris templum, in quo in omni ibidem conuen-
tu Amphictyones sacrificium conficiebant. A portu autem in Heracleam Trachia-
nam terrestri itinere, quadraginta stadia intersunt, cursu autē marino ad Cenæum
septuaginta. Extra Thermopylas statim Sperchius effunditur. Ab Euripo uero
ad Thermopylas stadia sunt quingenta & triginta.

Theſſalia.

Locrensis hic quidem ora finitur. Extra uero tractus Theſſalorum uergit ad orien-
tem, sinúmque Maleæ. Ad occasum autem Aetoli, & Acarnanes, Athamanes au-
tem & ipsi defecerunt. Maximum uero & uetustissimum est Theſſalicum nomen
& conuentus. E quibus partim Homerus inquit, partim alijs plures. Homerus
quidem semper Aetolos uno dicit nomine, ciuitates, non autem gentes sub illis

Curetes.

constituens, præterquam Curetes, quos in parte Aetolorum ponere oportet. In-
choemus igitur ab Theſſalis, plura nimis antiqua, & permixta fabulis, & inter se
dissonantia prorsus omittentes, sicut & in alijs quoque fecimus, quæ nobis uisa
fuerint opportuna dicentes. Eius à mari & Thermopylis est litus usque ad Penei
eruptionem, & extrema Pelij. Quod quidem litus spectat ad orientem, & ad ul-
tima Eubœæ in boream spectantia. Partes quidem in Eubœa ac Thermopylis

Malienses.

Phthioæ.

Magnetes.

tenent Malienses & Phthioæ Achiui, ad Pelium uero Magnetes populi. Hoc quia
dem igitur Theſſaliæ latus orientale litusque appellatur. Alio autem ex latere à
Pelio ac Peneo in mediterraneam adsistunt adhærentes Macedones usque ad Pæo-
niam, gentesque Epiroticas. At ab Thermopylis parallela, id est inuicem æquæ
litérque distantia Macedonibus montana Oetæa & Aetolica & Dorienſibus at-
que Parnaso contigua. Vocetur autem propinquum Macedonibus latus septena-
trionale, alterum uero australe, reliquum sanè est occiduum, quod Aetoli & Acar-
nanes includunt, & Amphilochi, & ex Epirotis Athamanes & Molossi, & ter-
ra Aethicorum. Sic enim aliquando uocabantur, & simpliciter ipsi Pindi acco-
læ, præter Peleos & Osseos. Hæc quidem satis extolluntur, haud tamen multum
circumplectitur agrum, sed in campeſtria eius finis est. Hæc est media Theſſaliæ fœ-
licissima regio, ea excepta quam flumen alluit & inundat, quoniam Peneus per
mediam labens compluribus assumptis annibus sæpius effunditur. Antiquis autem
tem seculis (ut fama est) totus campus stagnabat, quem alijs ex partibus montes
coërcebant, cum etiam litus altiora campis haberet loca. Terræ autem motibus fa-
ctis abrupta sunt, quæ nunc uocantur Tempe, & ab Olympo abscissa Ossa, &
hac Peneus affluxit in mare, & oram illam siccitam reddidit. Relinquitur tamen
lacus Nesonis, & quidem ingens, & minor illo Bœbeis litori propinquior. Cum
uero talis sit in quatuor partes diuiditur. Vocabatur autem pars una Phthiotia, alte-
ra Estiæotia, tertia Thalassiotica, id est marina, quarta Pelasgia. Cæterum Phthio-
tia tractum continet australem ad Oetam à sinu Maliaco & Pylaico usque ad Do-
lopiam oramque Pindi protensum. In latitudinem uero porrectam usque ad Pharsa-
lium plana que Theſſalica. Estiæotia autem partes continet occiduas, & quæ intra
Pindum Macedoniamque superiorem sunt. Reliqua uero tenent, & qui sub Estiæo-
tia

Aethici.

Peneus.

Tempe.

Olympus.

Ossa.

Nesonis lacus.

Bœbeis.

Phthiotia.

Estiæotia.

*In Græco le-

gitur θρασυία

vic. i. Theſſa-

liotica.

nia planitiem pa
& qui maritima
erit illustrium n
paucæ sint urbe
Arenim poeta u
res potentatusq
Macedonibus s
& totum & sing
tur Achilli subie
midij adiacente
...
Quicq Pelasgico
Quicq Alon &
Et Phthiam &
Myrmidones G
Itis in super c
cit. Cæterum p
num ad bellum.
fecit egredienter
cis meminit,
...
Audaces Dolop
Mortiferasq ger
Hoc autem &
subaudire oport
uentare,
...
Posteriora habit
Sic enim ait, S
Achilli. Sedenim
Hoc enim ipsi uc
...
Præceptor fandi
Argos ipsum F
re Larissæ propin
lorum campum
hæc ad loca migr
sive Græciam &
lem. Diuisa The
detur, Phthiam
...
Et Phthiam, &

tia planitiem pascuntur † Thessali nuncupati, inferioribus cōtigni Macedonibus
 & qui maritimas explent oras, deinceps usq; Magnesium. Qua quidem in plaga
 erit illustrium nominū dinumeratio, & aliter per ipsa Homeri poëte scripta, cumq;
 pauca sint urbes quæ patriam seruent dignitatem, Larissa sanè maxime continet.
 At enim poëta uniuersam quam nunc Thessaliam appellamus duodecim in par-
 tes potentatusq; partitur pleraq; Oetææ regionis, & Locrensis assumens, necnon
 Macedonibus subiecta aliquid etiam commune, et toti orę conueniens subscribit,
 & totum & singula transmutando, ad ipsas dominantium potestates. Primos igitur
 Achilli subiectos dinumerat, australe latus tenentes & Oetæ, Locrisq; Epicne
 midijs adiacentes,

*ὄσοι τὸ πελασγικὸν ἀργεῖον ἦσαν,
 οἷτ' ἄλυσιν, οἷτ' ἀλόπῳ, οἷτε τροχίν' ἤνεμονθ,
 οἷτ' εἶχον φθίλῳ, ἢ δ' ἐλλάδα καλλιγυῖαικα,
 μυρμιδόνδ' οὐδ' ἐκαλδύνο καὶ ἑλλωεσι καὶ ἀχαιοί.*

Quiq; Pelasgicon Argos habebant,
 Quiq; Alon & Alopen, & qui Trachina colebant,
 Et Phthiam & Græciam speciosis matribus oram,
 Myrmidones Græci simul & uocitantur Achæi.

Istis insuper copulat & Phœnici subditos & utriusq; classẽ communem effi-
 cit. Cæterum poëta nulla quidem in parte Dolopum meminit militum Troiæ
 num ad bellum. Nec enim ipsum ducem Phœnicem ad Martis discrimina ducem
 fecit egredientem sicuti Nestorem. Alij tamen memorant, ueluti Pindarus Phœni-
 cis meminit,

*ὄς δολόπων ἀγαγε θερεσιὼν ὄμιλον σφρηδονάσαι
 ἵπποδ' ἀμῶν δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.*

Audaces Dolopum ducens in bella cateruas,
 Mortiferasq; gerunt Danaorum in spicula fundas.

Hoc autem & secundum poëtam (ut dicere solent grammatici) ex dicto tacitum
 subaudire oportet. Quoniam ridiculum foret regem ipsum in militiæ partem ad-
 uentare,

ναῖον δ' ἐχατιῶν φθίλῳ δολόπεσιν ἀνάσσει.

Posteriora habitans Phthiæ Dolopasq; gubernans.

Sic enim ait, Subditos uero procul abesse. nec enim militandi socij uiderentur
 Achilli. Sedenim præses tantum, & dicendi magister foret, siue utiq; consiliarius.
 Hoc enim ipsi uolunt indicare uersus. nam tale illud à poëta scriptum,

μύθῳ τ' ἐρηκτῆρ' ἐμμεναί πρηκτῆρα τ' ἐβῶν.

Præceptor fandi foret, utilis author agendi. †

Argos ipsum Pelasgicum pleriq; urbem Thessalicā opinantur, superiori tempo-
 re Larissę propinquam, quę hac ætate nullibi est. Alij non urbem sanè, sed Thessa-
 lorum campum hoc uocabulo nuncupatū. Quod quidem nomē Abas ex Argo,
 hæc ad loca migrans imposuit. Quidam etiam Phthiam eandem quam Helladem
 siue Græciam & Achaïam opinantur esse. Hanc autem alteram esse partem australe
 lem. Diuisa Thessalia uniuersa, cum ipsi eam diuidant, uerum poëta duo facere ui-
 detur, Phthiam & Helladem seu Græciam, cum hoc pacto dicat,

οἷτ' εἶχον φθίλῳ, ἢ δ' ἐλλάδα καλλιγυῖαικα.

Et Phthiam, & Græciam speciosis matribus oram. &

**πελασγιῶτων,
 Græce legitur.
 Thalassiotica.
 Pelasgia.
 Thessali.
 Larissa.
 Thessaliæ ab
 Homero partici-
 tio.
 Achilli subie-
 cti.*

In Catalogo.

Phœnici subie-
 cti.

Dolopes.

Iliad. 1.

Phœnix.

Iliad. 1.

**Hic desunt
 quedam.
 Argos pelasgi-
 con.
 Larissa.
 Abas.
 Phthia.
 Græcia Hellas.*

ἔπειτα ἐπ' ἀνδρῶν δ' ἰεμάδ' ὄδου χέροισι
φθίω δ' ἐξικόμω. id est,

Deinde seorsum latam per Græciam
Phthiam usq; peruenit.

Et illud frequentes per Helladem seu Græciam Phthiamq; ciuitates sunt. Poëta igitur duo hæc efficit, utrum autem urbes, an regionem, nequaquam indicat, posterores Helladem aut Græciam regionē asserentes, partim extendi Thebas Phthioticas aiunt à prisca Pharsalo. In hac autem regione, Thetidis phanum est penes utranque Pharsalum, uetustam scilicet & nouam, quo ex phano & hancoram Achilli subiectam fuisse suspicantur. Qui uero urbem esse inquirunt, Pharsaliq; quidem ostendunt longe ab eorum urbe dirutum oppidū, quod Helladem uel Græciam fuisse crediderunt, duosque insuper fontes propinquos, Messidem ac Hyperæam. Verum Melitenses procul ab urbe sua stadys decem Helladem, id est Græciam habitatam indicat trans Enipeum, quo tempore eorum urbs Pyrrha uocabatur. Cæterum ex Hellade seu Græcia humili in loco iacente, Græcos in urbem suam habitaturos commigrasse, testimonio esse quod in illorum foro editum sepulchrum Hellenos qui Deucalionis & Pyrrhæ filius extitit. Scriptis autem traditum est, Deucalionem Phthiotiæ regnum tenuisse, & simpliciter Thessaliæ imperitasse. At Enipeus ab Erythra præter Pharsalon currens in Apidanum elabitur, Apidanus uero in Peneum. De Hellenibus siue Græcis hæc Phthios uero uocāt Achilli subditos à Protefilao & Philoctete, quorum testis ipse poëta est. Quippe in recensione siue Catalogo nauium inquiriens, eos ita expressit, qui sub Achille erant,

οἱ τ' ἔχου φθίω. id est,
Hi uero habebant Phthiam.

In pugna autem secus naues gesta, eos in nauibus residentes, cum Achille fecit quietos. Ac Philoctetæ subditos pugnam exercere, Medontem habentes, gentemque Protefilai prius, deinde Neoptolemi pedum uelocitate ualentes, de quibus cōmunem fecit sermonem hoc modo,

ἦνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ ἰώνου ἐλαχίτωνου
λοκροὶ καὶ φθίοι ἔφραδιμόγυτον ἐπειοί.

Hinc & Bœotia, longoq; Iones amictu,
Locriq; & Phthiā famæq; insignis Epei.

At peculiariter ait,

πῶ φθίω δὲ μέδωντε μνηστὴρ μέος τε ποδ' ἀρκυς.

Duxq; Medon Phthijs Neoptolemus, alipes idem.

Hi quidem pro Phthijs magnanimi nauigia tutantes cum eis pugnam inierunt. Forte et qui cum Eurypylo militabant, Phthiā nominabantur illis confines. Tamē hoc tempore in Magnesiæ iure censentur quæ subdita fuit Eurypylo, & oram totā Philoctetæ subiectā, & Orchomeno uicinam, & Achilli subiectam Phthiā ab Dolopia & campestri plaga, ad usq; mare Magnesium, & usq; ad Antronem urbē Protefilai, quam nunc pluratio proferunt casu. Cæterum de Halo & de Halope ambigitur, ne non hos dicat locos qui in Phthiotico censu ferantur. Sed in Locris cum hucusq; Achilles suum possederit imperium, quemadmodū tenus Trachine oraq; Oetrea, Est autem & Halus & Halius in Locrensi litore, sicut & Halope. Sunt qui pro Halope Haliuntem ponant, & hunc in modum scribant,

Magnesiæ.
Eurypylos.

Antron.

Halus.

Halius.

Halope.

Quisq; Halon a
Halus autem
ad aquilonem fa
nui Maliaco pro
leno seu muliebr
domicilium. Po
ius moenia Amp
Et Halus quide
liensibus sicut C
Maliensibus uic
dio uero est Pha
Phthiotis adept
per uariari conti
cam nominauit.
iacente. Phthioti
leum ponit, mox
De Trachine sa
Cum autem Spe
phresto Dryopi
ter ipsum & Lar
& extra sub illor
stat. Qui cuidan
ro Sperchium el
præfectum suum
autem simile fit N
ex Aegina profu
ciabantur. Ann
ad Maliensium
Phthioticas hab
aduersus Atheni
Atheniensium &
Erineum quider
Proërma, Pharsa
eodem uocabulo
pinquus, penes c
ra ista ad Aquilo
pyli & Protefilai
in populos quatu
polin, id est, qua
cum illa Dryopu
censetur. Ad C
gens & Anticyra
dines dico, qui n
magis insignes s

ὁ δ' ἄλλοι δὲ ἐλιούτα, οἵ τε τραχίν' ἐρέμοντο.

Quiq̄ Halon atq̄ Haliunta, & qui Trachina colebant.

In Catalogo.

Halus autem Phthioticus in Othryos transitu iacet, qui mons oræ Phthioticæ ^{Othrys.} ad aquilonem iacet, Tymphresto proximus ac Dolopibus, inde protensus ad ^{Tymphrestus.} sinu Maliaico propinqua. Halus ab Itone stadia circiter sexaginta distat, seu masculino seu muliebri proferas genere, cum utroq̄ modo. Halus autē Athamantis fuit ^{Athamas.} domicilium. Posterioribus deleta temporibus quæ Crocio imminent campo. Cuius ^{Crocus.} mœnia Amphrifus amnis alluit. Sub Crocio autem Phthioticæ Thebæ sunt. ^{Amphrifus.} Et Halus quidem Phthiotica nuncupatur ora, & Achaica, quæ coniuncta est ^{Theba.} Malienfibus sicut Othryi Propodes, & sicut Phylaca Protefilai oræ Phthioticæ est ^{Phylaca.} Malienfibus uicing, sic & Halus. Abest autem Thebis stadia circiter centum, in medio uero est Pharfali & Phthiotarum. Tamen Philippus eam Pharfalijs attribuit Phthiotis adeptam. Sic & terminos & constitutiones nationum locorumq̄ semper uariari contingit, sicuti memorauimus. Sic & Sophocles Trachinem Phthioti ^{Trachin.} cam nominauit. Artemidorus autem Halum sistit in litore extra Maliacum sinum iacente. Phthiotin autem procedens hinc usq̄ ad Peneum, post Antronem Pteleum ^{Pteleus.} ponit, mox Halum à Pteleo decem supra centum stadia interuallo distantem. De Trachine sanè iam qualis sit explanatum est, & poëta nominatim exponit. Cum autem Sperchium sæpenumero meminit, sicut amnem indigenam è Tymphresto ^{Sperchius.} Dryopico monte nascentem, iuxta Thermopylum uero erumpentem. Inter ipsum & Lamiam declarat, ut omnia intra Pylas quæcunq̄ sinus sunt Maliaci, ^{Lamia flu.} & extra sub illorum ditione fuere. Ceterum Sperchius à Lamia stadia triginta distat. Qui cuiusdam imminet campo ad Maliacum sinum pertinenti. Indigenam uero Sperchium esse demonstrat, eo quod illi cæsariem sese nutrire dicat, & quendam præfectum suum Meneschium Sperchij & sororis Achillis filium nominet. Vero ^{Meneschius.} autem simile fit Myrmidonas appellari cunctos, Achilli Patrocloq̄ subiectos, qui ^{Myrmidones.} ex Aegina profugum Peleum comitati sunt, Phthiotæ quoq̄ omnes Achæi uocitabantur. Annumerantur autem ijs, qui Phthiotici iuris sunt sub Achillis regno ad Malienfium habitationes inchoantes plures quidem. In ipsis uero Thebas Phthioticas habere Echynam, Lamiam, circa quam Macedonibus & Antipatro aduersus Athenienses Lamiacum conflatum est bellum. In quo Leosthenes dux ^{Lamiacū bellū} Atheniensium & regis Alexandri focius cecidit. Vterius sunt Erineum, Coronea. ^{Leosthenes.} Erineum quidem, quo nomine & altera urbs in Bœotia est, Melitea, Thaumacus, ^{Erineum.} Proërna, Pharfalus, Eretria eodē nomine quo Euboica, Paracheloite, & hos quoq̄ ^{Coronea.} eodem uocabulo quo sunt Ætolici. Nam & hic flumen Achelous est Lamia pro- ^{Melitea.} pinquus, penes quem quidem sedes suas habent Paracheloite. Porrigitur autem ora ^{Thaumacus.} ista ad Aquilonem ad Asclepiadarū terram, & occidentem spectantium, & Eury- ^{Proërna.} pyli & Protefilai ciuitates in orientem uergentes, in meridie uero ad oram Oetā, ^{Pharfalus.} in populos quatuordecim distributam, & in Peracleam plagamq̄ Dryopum tetra- ^{Eretria.} polin, id est, quatuor ciuitates aliquando sub se tenentem, quomodo & Doricam, ^{Paracheloite.} cum illa Dryopum Peloponnesum incolentium, caput urbium, id est metropolis censeretur. Ad Oetam sanè pertinet Acyphas quoq̄, terraq̄ Parasopia & Oeniade ^{Acyphas.} gens & Anticyra quo nomine altera est in Locris occiduis. Hos autem decem or- ^{Parasopia.} dines dico, qui non semper eodem sed uario mansere modo. Quæ uero magis ac ^{Oeniada.} magis insignes sunt, dignissimè memorata ueniunt, poëta uero ipsius testimonio ^{Anticyra.}

Dolopes. Dolopes ad extrema Phthiæ locantur, & quod sub uno eodēq; Imperatore Peleo militant & isti & Phthiotæ. Nam ut ille inquit, Phthiæ extrema colunt, & ductor erat Dolopum Phœnix, ex munere Pelei. Tractus autem ille plurimum Pindo uicinus est, & locis propinquis qui maxima ex parte Thessaliæ plagæ sunt. Gloria namq; Macedonū Thessalorumq; simul & potentia efficit, ut eorum uicini præsertim Epirotæ, partim sponte, partim uero coacti sese in Thessalorum aut Macedonum parte constituerint, quomodo Athamanes & Aethices & Talares Thessalorū, at Oreste et Pelagones & Elimiotæ Macedonū. Pindus autē mons permagnus ad arcton Macedonum partem habet, ad occasum autem Peræbos, homines metanastas, id est nugatores continet, ad meridiem uero Dolopas. Hęc est autē Thessalię ora. In ipso autē Pindo habitationes habebant Talares, natio Molossorū ab his deducta, qui Ismarā incolūt, & Aethices ad quos expulsos à Perithoo cętauros fuisse poëta cōmemorat, eos autē omnino defecisse, scriptores aiunt. Quam quidē defecionē duobus intelligendā esse modis accipimus. Aut enim mortales ipsos funditus deletos, illorū agro prorsus desolato, aut ipsarum nomine gentiū nūq; amplius existente, nec tali eorū cōuentu perdurante, quoniā ergo id quod restat etiam aduātū nulla prorsus mentione insignitur, nulla ipsum dignum memoria ponimus. Non quidē id ipsum, non etiam nomine aut loco transmutatū, quod si iustam cōmemorandi causam habeat transmutatio ipsa necessario explicanda est. Restat iam sanē ut litoris ordinē dicamus, quod Achilli subditū erat, sumpto à Thermopylis exordio. Iam enim & Locresē litus & alia diximus. Itaq; Thermopylę è Cęgo ab sunt freto stadia septuaginta. Quod si extra Pylas annauiges à Sperchio stadia decem. Hinc uero ad Phalarā stadia uiginti. Supra Phalarā à mari ora urbiū quindecim, stadia quinquaginta imminet. Inde porrò nauiganti stadia c. Echinus incumbit. Reliqui litoris ager in mediterraneā Larissam pensilē habet, ab eo stadijs uiginti distantē. Hęc etiam ipsa Pelasgia Larissa nominatur, postea Myōnesus exilis insula, post Antron, hęc Protefilao suberat, tot sub Achille fuerant. Explicat autē poëta, recensetq; ordine illa quę Achilli parebant, & quę item Protefilao. Hęc autē sunt quę deinceps sunt, sub Achille sanē ora litoralis usq; Antronē. Quippe cum Phylace quę prope Thebas Phthioticas est, & ipsa sub Protefilao foret, & Halus & Larissa pensilis & Demetreum, sub illo cūctę ad partem Othryos montis orientalem, Demetreū uidelicet, *Δημητρος*, id est, Cereris templū habens, quod & Pyrasum nuncupauit. Erat autem Pyrasus optimo munita portu ciuitas, duobus in stadijs Cereris lucū et sacram habens statuam, longe à Thebis stad. uiginti. Supra Pyrasum autem iacent Thebæ. Supra Thebas uero in mediterranea Crocius campus ad extrema montis Othryos, per quam amnis Amphrysus labitur. Super hunc extat Iton, ubi Itoniæ templum est, à quo dictum est & alterum in Bœotia, & Cuarius fluuius, de quo retulimus, cum de Arna scriberemus in Bœotia rebus. Hęc quidem de Phthiotica plaga, una ex quatuor Thessaliæ totius particulis, cuius sunt & subditæ Eurypylo terræ, & Phillo, ubi Apollinis Phyllæi phanum est & Ichnæ, quo in loco Ichnæa Themis colitur, & Cyerus cum ea censetur & Athamania. Ad Antronem uero munitum castellum est in transitu in Eubœam, quod Antroenis asinum uocant. Postea Pteleum & Halus, dehinc Cereris templum & Pyrasus si rudera deiecti, superque ipsum Thebæ. Post Pyrrha promontorium, ac prope illud duæ insulæ paruæ, quarum una Pyrrha, altera Deucalion nominatur.

Hic

Hic Phthiotica
contiguamq; o
cam Pheræ qu
que Pelium sta
habent Pagasas
iam dudum dir
sic Pagasas aute
rit. Alij uero sim
tes, id est *ωρυς*
sunt Aphetæ c
Demetriadem u
Polioreceta, id est
liam & Pagasas
Neliām scilicet
nem, Boeben, Io
& hoc sanē per
nebat & Tempe
Hęc uero tempe
res antecellat. C
extremam Pelei
rum sicut Iolcur
plius tyrannoru
gio collocatas ty
amnis labitur. C
uentus celebra
ponit ad subdita
eiusdem nomini
uitates nūcupan
uit. Alterius sanē
fios quidem freq
thus, & Icus, & e
ro Scyrus est pro
ptolemum ibi p
to regno, cum m
pros, & harum e
cum pro imperio
rem Magnesię ag
iuri adiudicauit,
tauit, & bello pot
stat, & talia per o
uirtutes, lapidun
la, & item Caryst
in urbe Romana
bulas tantæ uari
& publice. Ex qu

Hic Phthioticæ partis finis est. Deinceps subditos Eumelo populos numerat, contiguamq; oram maritimam. Inest iam supra Magnesiæ terramq; Pelasgicam Pheræ quidem Pelasgicorum camporum terminus ad Magnesiæ, qui usque Pelium stadia centum ac sexaginta porriguntur. Emporium autem Pheræ habent Pagasas, ab eis nonaginta distans stadijs, ab Iolco autem uiginti. Iolcus iam dudum diruta iacet, quo ex loco Pelias Iasonem ac nauem Argo foras emisit. Pagasas autem ideo dictas esse aiunt, quia eo in loco nauem Argo compegerit. Alij uero similis existimant, loco ipsi nomen impositum propter uicinos fontes, id est *πηγάς*, qui frequentes aquarum ubertatem effundunt. Iuxta quoque sunt Aphetæ ciuitas, id est, emissa, quia hinc emissi fuerint Argonautæ. Supra Demetriadem uero urbem Iolcus stadia septem ad mare iacet, quam Demetrius Poliorceta, id est urbium obsessor, sui nominis monumento construxit, inter Neliam & Pagasas ad mare, ad eamq; exiguas quasdam urbes commigrare iussit, Neliam scilicet Pagasasq; & Hormenium. Rhizuntem item, Sepiadem, Olizonem, Boeben, Iolcum. Qui hoc quidem tempore Demetriadi addicti sunt pagi, & hoc sanè per multos annos, & nauale & regia Macedonum regibus fuit. Tebebat & Tempe & utrunque iam dictum montem, Pelium scilicet atque Ossa. Hac uero tempestate ad exiguum contracta est, cum cunctas Magnesiæ ciuitates antecellat. Cæterum Boebidem lacum, Pherarum uicinum esse constat, ad extremam Pelei & Magnesiæ confinem. Boebe autem locus ipsi lacui adiacet. Verum sicut Iolcum ad incrementa dignitatis prouectam intestinæ seditiones, & amplius tyrannorum uolentia deleuerunt, ita & Pheras in sublimi quandoque fastigio collocatas tyranni funditus extinxerunt. Apud Demetriadem uero Naurus amnis labitur. Continuum autem litus Iolcus appellatur. Hic etiam Pylaicos conuentus celebrabant. At enim Artemidorus procul à Demetriade sinu Pagasæum ponit ad subdita Philoctetæ loca. In sinu uero Cicynethum insulam esse dicit, & eiusdem nominis urbem admodum pusillam. Deinceps possessæ à Philoctetæ ciuitates nūcupantur. Methonem profecto alteram à Thracia Philippus solo æquauit. Alterius sanè in Peloponneso sitæ, supra memoriam fecimus. Contra Magnesios quidem frequentes incumbunt insulæ. Nobiliores sunt Sciathus & Peparæthus, & Icus, & Aloneus & Scyrus cum eiusdem nominis urbibus. Clarissima uero Scyrus est propter Lycomedis cum Achille affinitatem & Achillis filium Neoptolemum ibi procreatum & enutritum posterioribus annis. Philippus amplificato regno, cum mari imperitantes cerneret Athenienses, & illarum principatū adeptos, & harum et aliarū propinquas sibi præcipua fama nobiliores reddidit. Nam cum pro imperio decertaret, ante omnia uicinas inuasit, & quemadmodum maiorem Magnesiæ agri tractum & Thraciæ, reliquasq; circumcirca terras Macedoniæ iuri adiudicauit, sic & appositas Magnesiæ insulas ademit, & ignotas prius nobilitauit, & bello potiundas effecit. Itaq; de Scyro potissimum uetustatis sermo constat, & talia per ora hominum rumificantur, ueluti caprarum maxime Scyriarum uirtutes, lapidumq; Scyriorum opportunas indagines maxime uariæ ueluti metallica, & item Carystij marmoris & Deucalliij & syndici & hieropolitici spectare licet in urbe Romana, integras scilicet columnas lapideas ingentisq; magnitudinis tabulas tantæ uarietatis saxorū, quibus ipsa ciuitas adornatur abunde, & priuatim & publice. Ex quo candidi lapidis pretia iam uilia facta sunt. Poëta igitur hucusq;

Pheræ.

Pagasæ.
Iolcus.
Argo.Aphetæ.
Argonautæ.
Demetrius.
Demetrius Poliorceta.
Nelia.
Hormenium.
Rhizus.
Sepias.
Olizon.
Boebe.
Iolcus.

Naurus flu.

Pagasæus sinus

Methone.

Sciathus.
Peparæthus.
Icus.
Aloneus.
Scyrus.
Neoptolemus.Scyriæ capre.
Scyrij lapilli.

progressus superiorem repetit Thessaliam, à Dolopum & Pindi ora inchoans,

In Catal. οἱ δ' ἔχον τρικκίω καὶ ἰθώμω κλωμακίωσαυ.

Tricce. Qui Triccen & scaligeram pascuntur Ithomen.

Ithome. Hæc quidem Istiaeorum telluris existunt, qui superiori tempore (ut aiunt) Dorici uocabantur. Ceterum cum illam Perhæbij occupassent, qui & Istiam Euboi-

Dolopia. Appellant etiam Dolopiam inferiorem Thessaliam oppositam recte Macedo-

Tricce situs. niæ, sicut & inferiorem inferiori. Est quidem Tricce, ubi Æsculapij templum extat uetustissimum, & claritate celeberrimum, & Dolopibus & Pindo adiacentibus lo-

Ithomes nomē cis confine. Ithome autem eo quo Messenia urbs nomine dicitur, quam non sic

Thama. proferri oportere contendunt, sed primam auferri syllabam, sic enim prius appella-

Pellineus. latam quæ nunc in Thamas uocabulum transmutaui, locum munitum & ualidum, uerèque scaligerum inter quatuor castella situm tanquam quaternis à lateribus iacentia, Triccam & Metropolin & Pellineum & Gomphos. Verum Ithome metropolis regioni addicta est. Ipsa uero metropolis prioribus annis tribus habitata erat oppidulis & quidem obscuris, postea plures assumptæ urbes sunt, è quibus una fuit Ithome. Enimvero Callimachus in Iambico carmine Veneres nuncupauit,

Gomphos. τὰς ἀφροδίτας ἢ θεὸς γὰρ ἑμία
τῶν κασιγνήτων ὑπερβάλλει πάσας τὸ φρονεῖν.

Dea enim non una est,

Sed Castniensem reliquas superare cunctas.

Veio sapiendi genere, quod sola sues immolandos acceptos admittit, atque si quis alius ipse peritissimus extitit, & per omnem eius uitam (ut ipse inquit) hæc fabulis tradere uolens. Posteriores uero redarguerunt non unam Venerem modo, sed plures hunc immolandi ritum approbantes admisisse, è quibus unam esse in hac

Pharycadon. ipsa metropoli. Non unam quoque ex urbibus additis, ad eam habitandis esse, O-

Peneus. mirium hunc morem tradidisse. Est & Pharycadonis urbs in Istiaeorum plaga,

Curalius. per quos Peneus fluit, atq; Curalius. Curalius quidem templum Palladis Ithomæ præterlabens, Peneum intrat. Ipse uero Peneus (ut diximus) oritur ex Pindo à sini-

Atrax. stra relinquens Triccen, & Pellineum, Pharycadonem, penesq; Atracem Larissamq; defertur. Acceptisq; Thessalicæ telluris amnibus, per Tempe ad erumpen-

Tempe. dum progreditur. Oechaliam uero urbem quæ Euryti dicitur, & in hisce locis, & in Eubœa & in Arcadia esse, scriptores memorant, & alio pacto nomen illius per-

Eurytus. mutant, quod in exponendis Peloponnesi rebus diximus. Hos autem in quæstione

Oechalia captiuitas. nem deducunt, præsertim quæ nam ea fuerit, quæ ab Hercule capta est, & quæ scriptis declarat ille, qui Oechaliæ captiuitatem uersibus edidit. Hæc namq; loca Æscu-

Iliad. B. lapij filij subiecta cecinit. Porrò Eurypylo terram subditam ait,

Ormeniumq; colunt quos fons Hyperea tenebat,

Asteriumq; habitant, fastigiaq; alba Titani.

Ormenium. Ormenium igitur hodie uocatur Ormenium, uicus quidem sub monte Pelio,

Ormenium. ad sinū Pagaseum sub illis urbibus, quas Demetriadi habitatas, addictas esse commemorauimus. Beebeidem uero lacu propè esse oportet, quandoquidē Bæba ex-

Bæba. memorauimus. Beebeidem uero lacu propè esse oportet, quandoquidē Bæba ex-

cir

circumadiacent
autem à Demet
quidem Iolci in
nio autem reliqu
patris conspectu
gem recepisse. O
cum. Ormenun
altero Phœnice
munem Eurypy
Cum primum f
Græcia omiffa n
Ceterum Cra
bis coniecturis, q
Eleone Amy
Autolycus rapie
Eleonem eni
meniden non a
incolam res uici
est, nō longinqu
ait nullum Par
scilicet post Tro
rietes solum à fu
sent, sed in hisce
græ telluris est. I
Dehinc eorū
Phthiam profect
Fons uero ipse
tanus autem, id e
cans natura exist
huic parti affines
Quicq; Argillam
Orthen Elonam
Hanc sanè reg
Peneo usque ad il
thæ illos affligent
filiusq; Perithous
ros, duram sanè a
Lapichis autem

circumadiacentibus Demetriadi urbibus una fuit, sic & ipsum Ormeniū. Abest autem à Demetriade Ormenium stadia septem ac uiginti itinere terrestri. Locus quidem Iolci in uia situs, longe à Demetriade stadia septem semotus est, ab Armenio autem reliquis uiginti. Sceptio autem teste, Phœnix Ormenij ortus est, indeq̃ patris conspectum Amyntoris Ormenidę fugientem, Phthiam ad Peleum sese regem recepisse. Ormenium uero Cercaphi filium Æolo prognati, hunc ædificasse locum. Ormenium duos procreasse filios Amyntorem & Euæmonem, e quorum altero Phœnicem, ex altero uero Eurypylum ortos esse. Successionem quidem cōmunem Eurypylo de patria egrediente Phœnice, fuisse seruatam. Sic enim scribit,

Phœnicis pat.
Ormenius.
Ormenus.

Amyntor.
Euemon.
Eurypylus.

ὅτε πρῶτον λίπον ὀρμηνίου πολύμηλον.

Cum primum fecundam ouibus Ormenium liqui, pro eo quod est,

λίπον ἑλλάδα καλλιγυίακα.

Græcia omiſſa mihi famosis plena puellis.

Cæterum Crates Phocensem extitisse Phœnicem asserit ductis ex galea Megætis coniecturis, qua in nocturnis excubijs Vlyſſem usum, poëta testatur,

ἔλεδεν ἄμύντορ ὀρμηνίδαο

ἔλετ' αὐτόνκοσ πικρὸν δόμον ἀντίτορῆσας.

Iliad. s.

Ex Eleone Amyntoris Ormenidæ

Autolycus rapiens uallatas perforat ædes.

Eleonem enim in Parnaso oppidulum quoddam esse. Amyntorem uero Ormeni den non alium sanè dici nisi Phœnicis genitorem, Autolycumq̃ Parnasi incolam res uicinorū furto surripuisse, quod cuiuscunq̃ furis commune officium est, nō longinqua surripere, & τοιχωρυχῆν, id est, parietes perforare. At enim Sceptus ait nullum Parnasi locum monstrari Eleonem appellatum sed Neonem, quam scilicet post Troianum bellum habitatam fuisse refert. Nec uero uicinorum parietes solum à furibus perforari solere. Multaque præterea sunt alia quæ dici possent, sed in hisce amplius immorari uereor. Alij Exeleonem scribunt, ipsa uero Tana græ telluris est. Illud autem argumento est, rem absurde dici, cum sic referat,

Eleon.
Autolycus.

Neon.

φύγον ἔπειτ' ἀπάνδρθε δὲ ἑλλάδ' ὄφθιν δ' ἰζικόμην.

φθίν δ' ἰζικόμην.

Dehinc seorsum fugiens per Græciam,

Phthiam profectus sum.

Fons uero ipse Hyperea in Pheræorum medio oppido Metalēusa consistit. Titanus autem, id est calx ab eo quod illi accidit, nomen est assecuta. Ager enim albus cans natura existit Arnæ proximus. Nec procul ab ijs Asterium est. Hi quidem huic parti affines esse dicuntur qui Polypoætæ subditi sunt,

Hyperea.
Metalēusa.
Titanus.
Asterium.

οἱ δ' ἀργίος ἀνέχον ὅ γυρτώνων γέμοντο,

ὄρθιν ἠλάννιν τε πόλιν τ' ὀλοσοσόνα λδουκίω.

In Catal.

Quiq̃ Argissam habent, Gyrtonem deinde colebant,

Orthen Elonamq̃ urbem, niueamq̃ Oloossonem.

Hanc sanè regionem primum coluerunt Perrhæbi fruentes parte maritima & Peneo usque ad illius ostium & Gyrtonem in Perrhæborum plaga. Inde Lapithæ illos affligentes, mediterraneam flumini uicinam oram occupauerunt, Ixion filiusq̃ Perithous qui Pelium ui occupauit, eius persequens occupatores Centauros, duram sanè agrestemq̃ nationē. Eos igitur eiectos è Pelio ad Æthicas compulsi, Lapithis autem campestria cōcessit. Eorū autem partem Olympo propinquā

Perrhæbi.
Gyrton.
Ixion.
Perithous.
Centaury.

Perrhæbi tenuere. Nonnullis uero in locis omnes promiscuas domos habuere. *Argiffa.* Igitur Argiffa quæ nunc Argusa uocatur, Peneio adiacet. Cui superimminet Atrax *Argusa.* in stadia quadraginta, & ipsa fluuio proxima. Regionem uero fluuiatilem mediam *Atrax.* circumtenebant Perrhæbi. Oriham sanè quidam Phalannæorum arcem esse ferunt. *Phalannæ.* Phalanna uero ciuitas Perrhæborum iuris est, apud Tempe, Peneo finitima. Perrhæbi autem cum Lapitharum potentia fracti essent, maiori ex parte in montana profugerunt, Pindo uicina, & ad Athamanes & ad Dolopes. Regionem autem hanc cæterosq; Perrhæbos Larissæi in suam ditionem redegerunt iuxta Peneum confidentes, illorumq; uicini fertilissimam quidem pascentes agri partem, nisi si qua curua nimis uallis Neffonidi propinqua lacui fiat, quã amnis stagnans arandi facultate Larissæis interciperet. Eam tamen iacturam postea Larissæi cõstructis aggeribus emendauere. Interim igitur isti Perrhæbiam occupantes tenebant & tributa exigebant, donec Philippus locorũ potitus est. Larissa quoq; Ossæ locus est, quæ pensilis aut obliqua dicitur à plerisque. Est & alia in Creta ciuitas, quæ hodie quoq; Iapygiæ confinis habitatur, à qua subiectus campus Larissius uocatur. Est & in Peloponneso Argiuorũ arx Larissa. Eleorum quoq; agrum Dymamq; determinans Larissus fluuius est. In eadem quoq; Larissam urbem in cõfinibus esse, Theopompus scriptis testatur. Et in Asia Larissa Phriconia est iuxta Cymam, & ad Troados Hamaxitũ. Est & Ephesi Larissa, & in Sina Mitylenæ ad stadia quinquaginta. Larissææ petræ sunt ad Methymnem in uia. In agro quoq; Attico Larissa est. Tralibus quoq; uicus est, longe distans triginta stadia, supra oppidũ ad Caystri campũ, quã per mediterraneam itur ad Isodromæ matris templũ, sitũ habens similem, lociq; uirtutem ipsi quam diximus pensili Larissæ. Nam & aquarum bonitate & uinetorum specie præstans est. Forsitan autem & Larissius Iuppiter hinc cognomen assumpsit. Ad sinistras quoq; ponti ripas pagus est Larissa nomine, extremis Hæmi finitimus. Est & Oloosson ciuitas, quæ Leuca uocatur, id est, Alba, cum in alba consistat argilla: & Elona, ambæ Perrhæborum urbes: & Gunnus. Et Elona quidẽ in Lemonem nomen permutauit, hodie diruta iacens. Vtræque uero sub Olympo iacent, nõ procul ab Eurota fluuio, quem quidem poëta uocat Titaresium. De isto & de Perrhæbis deinceps poëta cecinit, quando dixit,

ca.
In Catalogo.
 γουωεύς δ' ἐκ κύφου ἤγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας
 τῶν δὲ γυνῆς ἐπόντο μνηστῆροί τε περὶ αἶβοι
 οἱ περὶ δ' ἄδ' ἄνλω δυχέμερον οἴκι' ἐθγῆτο
 οἱ τ' ἀμφ' ἱμερτοῦ τιταρήσιον ἔργ' ἔνεμοντο.

Viginti atq; duas Guneus Cypho egerat alnos,
 Sunt Enienes ei comites fortesq; Peræbi.
 Dodonem hi sedes circumposuere niualem,
 Aruacq; iucundi Titaresi pulchra colebant.

Hæc igitur loca dicit Perrhæborum ab Histiaeorum ora, in parte comprehendentia. Subiecti quoque fuere Polypoætæ partim. Perrhæbica tamen illa Lapithis attribuit, cum promiscue habitarent, & plana tenerentur à Lapithis, & in hoc tractu natio Perrhæbica maiore ex parte illis subiecta foret. Montana uero in Olympum uergentia atq; Tempe, ab ipsis Perrhæbis incolerentur, sicuti Cyphus & Dodona, et plaga Titaresio finitima, qui è monte Titaro Olympi uicino labes ad plagam Tempe contingentem Perrhæbiæ quodammodo pertinentẽ, in Peneũ effluit.

Penei

Penei quidem p
 exre factum est,
 mixtim cohabit
 pellat, in oriente
 lã, & quæ circa
 nonem, Scotula
 de quibus parua
 biabantur. Alia
 poribus inducta
 nam, qui longem
 tentaneum est, no
 nonem fecimus, c
 quia hoc in loco
 capita uocant. V
 Demetrii filium,
 eddit. Eorum eni
 Magnesium non
 cat. Qui Peneum
 atque Pelium hab
 menij, aliq; per
 Eumelo primor
 tionibus, & reru
 & nominum &
 do exoritur amb
 est. Antiquitus e
 Crannonios aute
 carmen,
 τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ὀρέας ἐκ
 τῆς μετὰ ὀλίγησιν με
 Cumq; Ephyris a
 Seu post magnan
 Quosnam ueli
 uenit. Homerus
 manum sedes Do
 pe dictam nupe
 quodammodo T
 hunc in modum
 ἢ τὴν εἰδὸν ἴμερος ἴμερος
 ἢ τὴν εἰδὸν ἴμερος ἴμερος
 ἢ τὴν εἰδὸν ἴμερος ἴμερος
 Sola habitat Do
 Per multis coram
 Boeadiæ in stag
 Athamanes
 runt. Hac autem

Penei quidem perlucens aqua sunt, Titaresij uero crassae quadam ex materia. Quae ex re factum est, ut illi non commisceatur, quin instar olei desuperfluat. Indecum sic mixtum cohabitent, Simonides Perrhaebos & Lapithas uniuersos Pelasgicos appellat, in orientem uergentes, ad Gyrtionem & Penei ostia, ad Ossam & ad Pelium, & quae circa Demetriadem, & quae in regione campestri sunt. Larissam, Crannonem, Scotusam, Mopsium, Atracem, & adiacentia lacui Nesonidi & Boebei, de quibus paruam sane mentionem poeta fecit, quoniam alia quidem necdum habitabantur. Alia uilia quaedam erant habitacula, propter alia atque alia uarijs in temporibus inducta diluuiis. Neque Nesonidem lacum meminit, sed Boebeidem tantum, qui longe minor est, hoc quidem solo manente, illo uero, quemadmodum consentaneum est, non ita, cum modo exundet, modo deficiat. Scotusae uero recordationem fecimus, cum de Dodona sermonem haberemus & de Thessaliae oraculo, quia hoc in loco fuerat. In Scotusa autem locus est, quem *κυνός κεφαλας*, id est, canis capita uocant. Vbi Romani ac Aetoli duce T. Quinto, ingenti praelio Philippum Demetrii filium, & Macedoniae regem uicere. Tale quiddam & in Magnesijs accidit. Eorum enim locis compluribus dinumeratis, ne unum quidem Homerus Magnesium nominauit, sed eos tantum, quos *†* caecae nulla nota cognitos indicat. Qui Peneum inquit frondosumque Pelium incolabant. Sed tamen circa Peneum atque Pelium habitabant, & Gyrtionis incolae, quos in numero ille collegit, & Ormenij, alijque permulti procul etiam a Pelio. Tamen Magnesijs erant sumpto ab Eumelo primordio, secundum posteriores homines. Absidiuis igitur transmigrationsibus, & rerum permutationibus urbanarum, & inquilinorum permixtiones & nominum & gentium confusiones obuuisse uidentur. Ea propter aliquando exoritur ambiguitas, sicuti de Crannone ac Gyrtone hoc ipsum primo factum est. Antiquitus enim Gyrtionij Phlegyiae uocabantur ab Ixionis fratre Phlegyia, Crannonios autem Ephyros dicebat. Ex quo nata est dubitatio ob ipsius poetae carmen,

*τὸ μὲν ἄρ' ἐκ θράκης ἐφύρως μεταφωρήσασθαι,
ἢ ἐκ μεταφωρήσεως ἐκ τῆς μεγάλης.*

Cumque Ephyris ambo de Thrace scuta gerebant,
Seu post magnanimos Phlegyias.

Quos nam uelit eloqui, postea & hoc idem in Perrhaebis & Athamanibus obuenerit. Homerus nanque eos, ut inuicem finitimos coniunxit. Etiam diutius Athamanum sedes Dotio in campo locatas a posteris extitisse ferunt. Istud autem prope dictam nuper Perrhaebiam est atque Ossam, lacumque Boebeidem in media quodammodo Thessalia, proprijs quidem inclusum collibus. De quo Hesiodus hunc in modum inquit,

*ἢ οἱ δὲ δὴ μὲν ἐφύρως ναίχουσα κολωνούς
θλατῆν γὰρ πεδίω πολυβότρουτος ἄρ' ταμυροῖο
νίψατο βοιβιάδος λίμνης πόδια παρθένος ἀδμῆς.*

Sola habitat Dotij geminis in collibus artui,
Permultis coram plantam sibi uirgo seuera,
Boebiade in stagno lauit.

Athamanes igitur in Oetam montem expulsi a Lapithis magna ex parte fuerunt. Hac autem in plaga magna imperitabant potentia, cum quadam agrum partem

*Titaresij aqua
Penei aqua.*

*Nesonis lacus.
Boebis lacus.*

Scotusa.

Cynos cephalae.

**τυφάδα.
Gyrto.*

*Phlegyiae.
Crannonij.
Locus Homeri*

Iliad. p.

Athamanes.

*Dotius capus.
Boebis lacus.*

*Athamanes.
Achinus.*

H.
s domos habere.
periminet. Atque
uiatitem mediam
um arcem esse ferunt.
Peneo finitima. Per
x parte in montana
Regionem autem
runt iuxta Peneum
agri partem, nisi
nis stagnans arana
Larissae constructio
ntes tenebant & tri
oq; Ossae locus est
ciuitas, quae hodie
issius uocatur. Et
m Dymamque dicitur
i in collibus esse,
iuxta Cymam, &
nae ad stadia quin
quoc; Attico Larissae
ora oppidum ad Cay
emplu, situ habens
am & aquarum bos
issius Iuppiter hinc
Larissa nomine,
uocatur, id est, Al
urbes: & Gynnus
a iacens. Vtraque
idem poeta uocat
ndo dixit,

parte comprehen
amen illa Lapithis
ithis, & in hoc tra
na uero in Olympo
uti Cyphus & Do
icino labes ad pl
te, in Peneu effluit
Penei

Doricis & Malienibus admissent usque Heracleam & Echinum. Pars uero eorum circa Cyphum Perrhæborum montem, ubi eodem quoque est pagus nomine, permanserunt. Quædam autem Perrhæborum multitudo ad Olympi tractum progressa in occalum spectantem simul illic contractas sedes habuerunt Macedonibus finitimas. Non parua uero eorum manus ad Pindum & Athamania montes confugit. Nuncautem nimium aut nullum potius ipsorum restat seruatum uestigium. Eos uero Magnetas qui à poeta in ultimo Thessalicorum catalogo dinumerantur, existimauerim Macedonibus Pieri uicinos, qui intra Tempe à Peneo atque Ossa usque ad Pelium trans Peneum loca habent mari tenus. Illis igitur Homolium siue Homolin (nam utroque modo dicitur) attribuemus. In rerum autem Macedonicarum commemoratione diximus, penes Ossam esse ad Penei ortum, per suum ad Tempe cursum. Si autem iuxta litus proximum Homolio progredi, rationem habet, quod ad Rhizuntem habitent & Erynnas in litoralibus sitas sub Philoctete & sub Eumelo. Hoc ipsum igitur dubium incertumque relinquatur. Locorum quoque series deinceps ordine positorum, tenus Peneo non certa dicitur. Cumque loca ignobilia sint, nec nos illa multi facere debemus. Tamen ripam Sepiacam tragicædiarum scriptores uulgarunt posteaque collaudarunt, cum ibi Persarum classis interierit, & in nihilum omnino redacta fuerit. Ripa quidem ipsa saxosa est, inter illam uero uicumque Casthanæum, sub Pelio locatum litus iacet, in quo classis ipsa Xerxis, cum staret in anchoris, ingenti flante Euro, partim in terram elisa, est uestigio dissoluta est, partim quidem ad Ipnuntem locum asperum inflicta circa Pelium, partim uero ad Melibœum, partim denique ad Casthanæam oram perijt. Totum autem nauigationis spatium Penei stadia octoginta immane ac sæuum est. Tale est enim ac tantum Ossæ interuallum. Intermedius autem sinus est stadia intra ducenta, in quo Melibœa sita est. Totus autem à Demetriade ad Peneum insinuatus, est amplior stadia mille, ad Euripum uero stadia duum milliū & octingentum, rursus ab Euripo stadia trecentum & quinquaginta. Hieronymus quidem campestem Thessaliæ ac Magnesiæ circuitum, stadiū trium milliū esse demonstrat, à Pelasgis habitari solitum, expulsosque inde illos in Ætoliā à Lapithis. Campū autem Pelasgicum modo nuncupatum existere in Larissa & Gyrtone & Pheris, ibique esse Mopsium & Bœben, & Ossam & Homolen & Pelium & oram Magnesiā. Vocatum autem Mopsium non à filio Tiresiæ Mopso uate, sed à Mopso Lapitha, Argonautarum nauigationis comite. Alius item Mopsus fuit, à quo Atticam appellauere Mopsopiam. Hæc quidem singulatim de Thessalia. Ipsa quidem omnis priori seculo Pyrrhæa ab Deucalionis uxore Pyrrha, nominabatur, & Hæmonia ab Hæmone, à cuius filio Thessalo Thessalia uocata est. Quidam sanè bifariam diuiserunt, ipsam quidem partem in austrum spectantem, Deucalioni in sortem obuuisse distitantes, ipsumque à matris nomine eam pandoram uocitasse, reliquam uero Hæmonia, à quo Hæmonia est dicta, transmutato deinde nomine, hanc quidem Helladem siue Græciam ab Deucalionis filio Hellene, reliquam uero Thessaliā ab Hæmonis filio dici cœptam. Alij uero uenientes ab Ephyra Thesprotidis, Antyphum & Philippū pronepotes Thessali, Hercule geniti, ab Thessalo eorum progenitore, regionem aiunt Thessaliā nominasse. Eam quoque aliquando Nesonidem dixerunt quidam, sicut & lacum à filio Thessali Nefone.

D Eimus
Dnmem, in
Idcorū in supe
sequens. Priu
sitas circa

quinquaginta
extra Thermop
tice igitur atq
sibus. Cæterū p
stri quondā Ma
tinentem applic
quo longiorem
tulis & ad conti
litus & extra, q
Ante omnia cau
tinetur. Plaga na
curuatur, iterum
etiam Abantis u
quam Eubœen
Eubœamque colu
Pariter comitan
Ut autem scrip
ces infulam inco
roē dicant nomi
didisse. Fortasse
tum uergens Aul
sa hoc nomen ad